

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἧν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἤστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ–ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2009 • ΤΕΥΧΟΣ 68

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ μάχη τῆς Κύπρου κερδήθηκε!	σελ. 1
Ἐπιστολή Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου	σελ. 3
Ἐπιστολή πρὸς τὴν Σεπτὴν Ἱεραρχίαν	σελ. 5
Τὸ φιάσκο τῆς συνάντησης τῆς Πάφου	σελ. 10
Πνευματικὲς προϋποθέσεις τῆς «Θεωρίας τῆς Ἐξελίξεως» Β΄	σελ. 13
Τουρκικὸ Προξενεῖο Κομοτηνῆς. Ἡ μεγάλη πληγὴ τῆς Θράκης	σελ. 15
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 18

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΕΡΔΗΘΗΚΕ!

Κλείναμε τὸ σημείωμα τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ προηγουμένου τεύχους τῆς *Παρακαταθήκης* μέ τὴν ὀλόψυχη εὐχή «νά λειτουργήσῃ ἡ Ὁρθόδοξη συνείδηση καὶ τὸ φιλότιμο τῶν Ὁρθοδόξων ἀντιπροσώπων καὶ νά μὴν ὑποχωρήσουν στίς παπικές ἀξιώσεις!».

Πράγματι, μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καὶ ἐγίνε, πρὸς μεγάλη χαρὰ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ λύπη τῶν κακοδόξων.

Ἡ συνάντηση τῆς «Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν» στήν Κύπρο, μέ θέμα τὸ παπικό πρωτεῖο κατά τὴν πρώτη χιλιετία ἐναυάγησε. Κείμενο δέν παρήχθη. (Προῶγμα

σπανιώτατο). Ἐπὶ ἀπλῶς συμφώνησαν –ὅπως γίνεται μετά τίς ἀποτυχημένες συναντήσεις– νά ξαναβρεθοῦν τοῦ χρόνου τὸ Σεπτέμβριο στήν Αὐστρία γιά νά συνεχίσουν τὴ συζήτηση.

Γιά νά φθάσουμε φυσικά σ' αὐτὸ τὸ καλὸ –γιά τοὺς Ὁρθοδόξους– ἀποτέλεσμα στήν Κύπρο, ἐκτός ἀπὸ τίς προσευχές συνετέλεσαν καὶ κάποια πράγματα ἀκόμη.

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐνοχληθεὶς σφόδρα, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τίς ἀντιδράσεις του, ἐκ τοῦ κειμένου «Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ» (τὸ ὁποῖο ὑπογράφεται μαζικά στήν Ἑλλάδα καὶ τὸ

ἐξωτερικό) ἀπέστειλε στά τέλη Σεπτεμβρίου 2009 ἐπιστολή στόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο, μέ τήν ὁποία ζητεῖ ἀπό τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά καταδικάσει τήν «Ὁμολογία» καί αὐτούς πού τήν ὑπογράφουν (μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἐπίσκοποι!). Ἡ ἐπιστολή αὐτή δημοσιεύεται στίς σσ. 3-4 τῆς *Παρακαταθήκης*. Παρόμοια ἐπιστολή ἔλαβαν ἀπό τόν Μητροπολίτη Περγάμου κ. Ἰωάννη (Ζηζιούλα) –θεωρητικό τῶν οἰκουμενιστικῶν ἀνοιγμάτων– καί ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Αὐτή ἡ ἐπιστολή ὅμως ἔγινε μπούμερανγκ ἐναντίον τοῦ Πατριάρχου. Ἡ Ἱεραρχία στή συνεδρία τῆς τοῦ Ὀκτωβρίου ἐκαλεῖτο ἀπό τόν ἴδιο τόν Πατριάρχη νά καταδικάσει τήν «Ὁμολογία». Ὁ Πατριάρχης ἤθελε, ὅπως φαίνεται, νά μήν ὑπάρχουν ἐμπόδια καί ἀντιδράσεις τῶν Ὀρθοδόξων ἐν ὄψει τῆς κρίσιμης συναντήσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς στά μέσα Ὀκτωβρίου στήν Κύπρο. Ὅμως τό κλίμα στήν Ἱεραρχία διαμορφώθηκε ἀντίθετα μέ τίς προσδοκίες τοῦ Πατριάρχου. Ἡ ἐπιστολή του πρός τόν Ἀρχιεπίσκοπο ἀνασκευάσθηκε μέ συντριπτικά ἐπιχειρήματα ἀπό ἐπιστολή «Πρός τήν σεπτὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», πού ὑπογράφουν ἔνδεκα γνωστοί κληρικοί. Ἡ σπουδαία αὐτή ἐπιστολή δημοσιεύεται στίς σσ. 5-9 τῆς *Παρακαταθήκης*. Καί ἄλλες ἐπιστολές, μέ σημαντικώτερη τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Τσελεγγίδη, ἔφθασαν στούς ἀρχιερεῖς καί ἀνέτρεψαν τά ἐπιχειρήματα Πατριάρχου καί Μητροπολίτου Περγάμου. Συγχρόνως στή συνεδρίαση τῆς Ἱεραρχίας, πού συζητοῦσε τό θέμα τοῦ διαλόγου στήν Κύπρο γιά τό παπικό πρωτεῖο, διενεμήθη ἀπό τόν Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ τό σχέδιο κειμένου πού θά ὑπογραφόταν στήν Κύπρο. Αὐτό συνέβαινε γιά πρώτη φορά στά χρονικά τῶν διαλόγων. Μέχρι τώρα οἱ προπαρασκευαστικές συναντήσεις τῆς Μι-

κτῆς Ἐπιτροπῆς καί τά κείμενα πού συμφωνοῦντο πρῖν ἀπό τήν κύρια συνάντηση ἐτηροῦντο ἀπό τούς «γραφειοκράτες τῶν οἰκουμενικῶν διαλόγων» μέ μυστικότητα στά συρτάρια τους. Οὔτε οἱ Σύνοδοι τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐνημερώνοντο, πολὺ περισσότερο φυσικά ἔμεναν τά τελούμενα στό σκοτάδι γιά τόν πιστό κληρο καί λαό. Ἡ Ἱεραρχία λοιπόν τοῦ Ὀκτωβρίου ἀπεφάσισε ὅτι ἀπό τώρα καί στό ἐξῆς οἱ ἀντιπρόσωποι μας στόν διάλογο θά ἐνημερώνουν σέ κάθε βῆμα τήν Ἱερά Σύνοδο. Τέλος ἡ μυστική διπλωματία τῶν οἰκουμενιστικῶν σαλονιῶν! Ἔδωσε ἐπίσης ἡ Ἱεραρχία σαφεῖς κατευθυντήριες γραμμές γιά τό πῶς θά κινηθοῦν στή συνάντηση τῆς Κύπρου.

Ὅσο γιά τήν «Ὁμολογία», πού ὁ Πατριάρχης ζητοῦσε νά καταδικασθεῖ, ἡ Ἱεραρχία εἶπε ἀπλῶς ὅτι δέν ἦταν ἀπαραίτητη, ἦταν «ἐκ περισσοῦ», ἀφοῦ ἡ Ἱεραρχία ἐπαγρυπνεῖ.

Τί ἄλλο νά ἔκαμναν, φυσικά, τῆ στιγμή πού ὁ Πατριάρχης ζητοῦσε νά πέσουν κεφάλια! Βέβαια ἡ «Ὁμολογία» δέν ἦταν καθόλου «ἐκ περισσοῦ», διότι ἂν δέν εἶχε ὑπάρξει αὐτή, δέν θά εἶχαν δρομολογηθεῖ οἱ θετικές αὐτές ἐξελίξεις!

Ἡ μάχη λοιπόν τῆς Κύπρου κερδήθηκε!

Γιά νά κερδηθεῖ ὅμως καί ὁ πόλεμος, χρειάζεται ἐπαγρύπνηση, παρακολούθηση τῶν ἐξελίξεων καί προσευχή. Μὴν ξεχνοῦμε ὅτι μετά τήν εὐνοϊκή γιά τούς Ὀρθοδόξους ἀπόφαση πού ἐλήφθη στό Freising τοῦ Μονάχου τό 1990, ὅπου κατεδικάσθη (καί ἀπό τούς παπικούς ἀντιπροσώπους!) ἡ Οὐνία –ἀπόφαση πού οὐδέποτε ἐφαρμόσθηκε μετά ἀπό παρέμβαση τοῦ πάπα– φθάσαμε, τρία χρόνια μετά, στό Μπαλαμάντ τοῦ Λιβάνου (1993) νά ἔχουμε τήν ἐπαίσχυντη ἐκείνη ἀπόφαση δικαιώσεως τῆς Οὐνίας καί ἀναιρέσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας!

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ*

του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργό τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἱερώνυμε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Εἰς γνῶσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περιήλθε κατ' αὐτάς κείμενον ὑπό τόν τίτλον «Ὁμολογία Πίστεως», ὑπογεγραμμένον ὑπό κληρικῶν καί μοναχῶν, ὡς καί τινων λαϊκῶν, ἐν οἷς καί τινες Μητροπολίται τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διά τοῦ ὁποίου ἐπιχειρεῖται ὁ διαχωρισμός τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν εἰς «ὁμολογητάς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως» καί εἰς οἰονεὶ μειοδότης αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δέν ἀποδέχονται τὰς θέσεις τῶν συντακτῶν τοῦ ἐν λόγῳ κειμένου.

Ἐπί τοῦ ζητήματος τούτου, συνοδικῆ διαγνώμη, προαγόμεθα ἵνα ἐκφράσωμεν Ὑμῖν τόν ἔντονον προβληματισμόν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τοῦτο διὰ τούς ἀκολουθούς λόγους:

Εἶναι γνωστόν ὅτι ἀπό μακροῦ ὑφίστανται καί καλλιεργοῦνται, ἰδιαιτέρως ἐν τῷ χώρῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ζηλωτικαί τάσεις, αἵτινες ἐκδηλοῦνται διά πολεμικῆς ἐνίοτε ὀξείας καί ἀνοικείου, ἐναντίον τῶν διεξαγομένων θεολογικῶν διαλόγων καί ἐπαφῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἑτεροδόξων. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία οὐδέποτε θεδαίως ἠμπόδισεν ἢ ἐπέκρινε τήν ἐκφρασιν κριτικῆς πρὸς πράξεις καί ἀποφάσεις τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας διό καί οὐδέποτε διεμαρτυρήθημεν καί ἡμεῖς

διὰ τὰς ὡς ἄνω τάσεις, καίτοι, ὡς εἵπομεν, πολλάκις ἐκδηλοῦνται αὗται κατὰ τρόπον ἀνοικεῖον, φανατικόν καί τοῦτ' αὐτὸ ἀσεβῆ. Δέν ἠθέλομεν ἀπευθυνθῆ, συνεπῶς, πρὸς Ὑμᾶς ἐάν ἐπρόκειτο ἀπλῶς περὶ μιᾶς τοιαύτης κριτικῆς, ἔστω καί ἀπρεποῦς καί ἀνοικείου.

Ἄλλ' ἡ περίπτωσις τῆς ἐν λόγῳ «Ὁμολογίας» παρουσιάζει ἰδιομορφίας τινάς αἱ ὁποῖαι ἐμβάλλουν ἡμᾶς εἰς ἀνησυχίαν, δοθέντος ὅτι:

α) Τὸ κείμενον τοῦτο αὐτοχαρακτηρίζεται ὡς «Ὁμολογία Πίστεως» ἐφάμιλλος, τρόπον τινά, ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει παράλληλος πρὸς ὑφισταμένας ἐπισήμους «Ὁμολογίας Πίστεως», ὡς ἐκεῖναι τῶν Ἁγίων καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἢ ἄλλαι «Ὁμολογίαι» φέρουσαι ὀνόματα ἀτόμων ὡς τῶν Πέτρου Μογίλα, Δοσιθέου Ἱεροσολύμων κ.ἄ. Ἄλλ' ἐνῶ αἱ τελευταῖαι αὗται φέρουσι καί αὐταὶ συνοδικήν ἐπικύρωσιν, ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος «Ὁμολογία» οὐδεμίαν τοιαύτην ἐπικύρωσιν φέρει, καί διὰ τοῦ τίτλου τούτου παραπλανᾷ μέρος τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἐμφανιζομένη ὡς μὴ παρομοία «Ὁμολογία».

β) Ἡ «Ὁμολογία» αὕτη διαλαμβάνει ἐν παραγράφῳ τήν διακήρυξιν ὅτι πάντες οἱ ἐπικοινωνοῦντες πρὸς τούς ἑτεροδόξους καί συμπροσευχόμενοι μετ' αὐτῶν θέτουν ἑαυτούς αὐτομάτως ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι πάντες οἱ Πατριάρχαι καί λοιποὶ Προκαθήμενοι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν Ἱερῶν αὐτῶν Συνόδων ὡς μετέχοντες εἰς τοιαύτας ἐπαφὰς καί διαλόγους ἔχουν αὐτομάτως θέσει ἑαυτούς ἐκτὸς Ἐκκλησίας!!! Οἱ ὑπογράφοντες τήν «Ὁμολογίαν» διὰ τοῦ τρόπου τούτου κηρύσσουν

* Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐστάλη στὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ.κ. Ἱερώνυμο στὰ τέλη Σεπτεμβρίου 2009. Τὴν δημοσιεύουμε ἐδῶ ὅπως τὴν βρήκαμε στὴν ἰστοσελίδα amen.gr

πάντας ἡμᾶς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι σχισματικούς, εἶναι δέ ἀπορίας ἄξιον διατί δέν ἔχουν εἰσέτι διακόψει τήν μεθ' ἡμῶν μυστηριακὴν κοινωνίαν, ἐφ' ὅσον εὐρισκόμεθα κατ' αὐτούς «ἐκτός Ἐκκλησίας». Τό σπέρμα πάντως τοῦ σχίσματος ἐνυπάρχει εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐκφράσεις τῆς «Ὁμολογίας», τοῦτο δέ δέον νά ἐμβάλῃ πάντας τοὺς ποιμαίνοντας τήν Ἐκκλησίαν εἰς ἀνησυχίαν.

γ) Ἡ ἀνησυχία αὕτη ἐπιτείνεται ἐκ τοῦ ὅτι τήν ἐν λόγῳ «Ὁμολογίαν» ὑπογράφουν σὺν τοῖς ἄλλοις καί τινες Ἀρχιερεῖς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐάν μὴ ἤρκει εἰς αὐτούς ἢ κατὰ τήν ἐπισκοπικὴν χειροτονίαν των δοθεῖσα Ὁμολογία. Θέλομεν νά πιστεύωμεν ὅτι οἱ ὑπογράψαντες Ἱεράρχαι ἔπραξαν τοῦτο ἄνευ πλήρους ἐπιγνώσεως τοῦ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁδηγοῦν εἰς σχίσμα ἐντός τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραρχίας, δοθέντος ὅτι τὰς μετὰ τῶν ἑτεροδόξων ἐπαφάς ἐγκρίνουν διὰ συνοδικῶν ἀποφάσεων πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι. Διότι εἶναι ἀδιανόητον οἱ ἐπίσκοποι οὗτοι, διὰ μὲν τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐν λόγῳ «Ὁμολογίας» νά διακηρῦσσουν ὅτι πάντες οἱ μετέχοντες εἰς τὰς μετὰ τῶν ἑτεροδόξων ἐπαφάς «θέτουν ἑαυτοὺς αὐτομάτως* ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας», ἐν δέ τῇ λειτουργικῇ καὶ λοιπῇ αὐτῶν ζωῇ νά θεωροῦν ἑαυτοὺς ἐν κοινωνίᾳ μετ' αὐτῶν, μνημονεύοντες μάλιστα καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἐν τῇ Θεῖᾳ Λειτουργίᾳ.

Μακαριώτατε,

Αἱ μετὰ τῶν ἑτεροδόξων ἐπαφαί, περιλαμβανομένων τῶν μετ' αὐτῶν θεολογικῶν διαλόγων, δέν ἀποτελοῦσιν ἐνεργείας ὠρισμένων Ἐκκλησιῶν ἢ προσώπων, ἀλλά, ὡς εἶπομεν, συνοδικὰς ἀποφάσεις πασῶν ἀνεξαι-

ρέτως τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἶναι ἡ ὁμόφωνος ἀπόφασις τῆς Γ' Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως (1986) καὶ αἱ ὑπογραφεῖσαι καὶ συνημμένως, ἐν ἀντιγράφῳ, ἀποστελλόμενα συμφωνίαι ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ μετὰ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας θεολογικοῦ ἡμῶν διαλόγου.

Προκαλεῖ βαθεῖαν θλίψιν ἢ διαπίστωσις ὅτι τοῦτο λησμονεῖται ὑπὸ τῶν ὑπογραψάντων τήν «Ὁμολογίαν» ταύτην. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὴ καταδικάζουσα ἀλλὰ δεχομένη σιωπηρῶς τήν κυκλοφορίαν κειμένων «Ὁμολογίας Πίστεως», ὡς τό περί οὗ ὁ λόγος, διὰ τοῦ ὁποῖου τίθενται ἐκτός Ἐκκλησίας πάντες οἱ μετέχοντες εἰς τὰς μετὰ τῶν ἑτεροδόξων σχέσεις, ὑπογεγραμμένον μάλιστα καὶ ὑπὸ ἐπισκόπων αὐτῆς, δημιουργεῖ προβληματισμόν οὐχὶ μόνον εἰς τό ποίμνιον αὐτῆς, ἀλλά καὶ εἰς τήν μετὰ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κοινωνίαν αὐτῆς.

Παρακαλοῦμεν, ὅθεν, τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τήν περί Αὐτὴν τιμίαν Ἱεραρχίαν ὅπως τό ταχύτερον δυνατόν λάβῃ ἐπισήμως θέσιν ἔναντι τῆς φερομένης «Ὁμολογίας Πίστεως» καὶ τῶν ὑπογραψάντων αὐτὴν κληρικῶν αὐτῆς, ἀναλογιζομένη τόν κίνδυνον, τόν ὁποῖον ἐγκυμονεῖ διὰ τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἐπιδεικνυμένη ἀνοχή ἢ, ὡς ἀποδείκνυται, καὶ ὑπὸ τινων ἐκ τῶν ἐπισκόπων αὐτῆς ἐνθάρρυνσις, τοιούτων διχαστικῶν ἐνεργειῶν.

Ταῦτα ἀνακοινοῦμενοι τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, περιπτυσσόμεθα καὶ αὖθις Αὐτὴν φιλήματι ἀδελφικῷ καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης ἐν Κυρίῳ πολλῆς καὶ τιμῆς ἐξιδιασμένης.

* **Σημ. «Π»:** Ἐδῶ ἔχουμε ἀλλοίωσις τοῦ κειμένου τῆς «Ὁμολογίας». Τό κείμενο τῆς «Ὁμολογίας» χρησιμοποιεῖ τόν ὄρο «οὐσιαστικῶς» καὶ ὄχι τόν ὄρο «αὐτομάτως»! Καί, φυσικά, τό κείμενο τῆς «Ὁμολογίας» ἀναφέρεται σ' αὐτούς πού συμπροσεύχονται καὶ ὄχι σ' αὐτούς πού ἀπλῶς διαλέγονται.

ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΤΑΙ Η ΠΟΔΗΓΕΤΗΣΗ ΚΑΙ Η ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗ ΤΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΠΤΗΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ*

Υπό Συνάξεως Κληρικών και Μοναχῶν

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Τίς τελευταῖες ἡμέρες, καί ἐν ὄψει τῆς Συνόδου τῆς Ὀλομελείας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου Ὁρθοδόξων-Ρωμαιοκαθολικῶν στήν Κύπρο, ἐπιχειρεῖται ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο μία προσπάθεια σπλώσεως, συκοφαντήσεως, ἐκφοβισμοῦ καί φιμώσεως ὄλων ὅσοι ἐξέφρασαν τό τελευταῖο διάστημα τήν ἀντίθεσή τους στά σύγχρονα οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα καί τήν πορεία τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου.

Ἡ προσπάθεια αὕτη ἔχει λάβει τήν ἐπίσημη ἐκφρασή της σέ δύο ἐπιστολές, μία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου πρὸς τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί μία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου πρὸς ὄλους τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Καί στίς δύο αὐτές ἐπιστολές παρατηροῦνται στοιχεῖα παρεμβατικῆς τακτικῆς καί εἰσχωρήσεως στά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποπροσανατολισμοῦ καί ἐπιλεκτικῆς ἀναφορᾶς ἐνεργειῶν καί ἀποφάσεων, καθώς καί παντελῆς ἔλλειψη ἐπιχειρημάτων καί τεκμηριωμένου λόγου.

Ἀπό τό ὕφος καί τό περιεχόμενο τῶν ἐπιστολῶν ἀπορρέει μία ἀπαξίωση πρὸς τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες της, τοὺς κληρικούς καί μοναχοὺς της, τοὺς Καθηγητές θεο-

λόγους της καί τόν πιστό λαό της. Ὅλους αὐτούς τοὺς μέμφονται γιά «ζηλωτικές τάσεις», σχισματική διάθεση, ἔλλειψη ἐπιγνώσεως, «ὀλιγωρία», «ἀπαξίωση τῶν συνοδικῶν ἀποφάσεων», «ἐμπάθεια, φανατισμό ἢ μανία αὐτοπροβολῆς».

Εἶναι ἡ γνωστή τακτική τῶν ἀφορισμῶν καί τῆς συλλήβδην καταδίκης, πού δέν ἀνέχεται ἀντίλογο, πού ἀδυνατεῖ νά διανοηθεῖ δεύτερη ἄποψη, πού συντρίβει ὅποιον ἐπιχειρεῖ νά τήν ἐκφέρει. Ἡ γνωστή τακτική, πού ἀρέσκεται σέ πειθαναγκασμούς, σέ ποδηγέτηση, σέ ὀλοκληρωτική ἐπιβολή, σέ ἐκκλησιαστικό ραγιαδισμό.

Εἶναι ἐμφανῆς ἡ διάθεση ἐκ μέρους τῶν δύο ὑψηλῶν ἀξιωματούχων νά εἰσχωρήσουν σέ ἐσωτερικές ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μὲ ἀνοίκειους χαρακτηρισμούς, ὑποδείξεις, ἔμμεσους ἐκβιασμούς καί ἀπειλές **ἐπιχειρεῖται ἡ ποδηγέτηση καί ἡ χειραγώγηση τῶν Ἱεραρχῶν καί ἡ τεχνητή ἐκμαίευση τῆς ἀποφάσεώς τους.**

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καλεῖται, μέ τόν τρόπο αὐτό, οὐσιαστικά νά καταδικάσει τοὺς ἴδιους τοὺς Ἐπισκόπους της, τοὺς κληρικούς της, τοὺς μοναχοὺς της καί τόν πιστό λαό της, πού ὑπέγραψαν καί συνεχίζουν νά ὑπογράφουν τήν «Ὁμολογία Πίστεως», ἀφοῦ, κατὰ τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη, «*μὴ καταδικάζουσα ἀλλὰ δεχομένη σιωπηρῶς... δημιουργεῖ προβληματισμόν οὐχὶ μόνον εἰς τό ποίμνιον αὐτῆς, ἀλλὰ καί εἰς τήν μετὰ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κοινωνίαν αὐτῆς*». Ἄν ἡ Ἐκκλησία

* Ἡ ἐπιστολή αὕτη, μέ ἡμερομηνία 8 Ὀκτωβρίου 2009, ἀποτελεῖ οὐσιαστικῶς ἀπάντηση στήν ἐπιστολή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, πού δημοσιεύεται στίς σσ. 2-3. Οἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι δικές μας.

Κωνσταντινουπόλεως είχε ποιμνιο ευαίσθητο εις τά οικουμενιστικά δρώμενα, θά αντιμετώπιζε τις ίδιες άνησυχίες και τούς ίδιους καλούς προβληματισμούς. ‘Η παραδοσιακή Έκκλησία της Ελλάδος όχι μόνο δέν δημιουργεί προβλήματα στην μετά των λοιπών ‘Ορθοδόξων Έκκλησιών κοινωνία, αλλά σ’ αυτή και στίς υγιείς και ισχυρές θεολογικές της δυνάμεις στηρίζονται πάντοτε οί όμόδοξοι άδελφοί μας, όπως φάνηκε και από την ευρεία διορθόδοξη αποδοχή της «‘Ομολογίας».

Και διερωτώμεθα, μετά πόνου ψυχής, αν αναλογίστηκε ποτέ ό Οικουμενικός Πατριάρχης όχι μόνον τόν προβληματισμό, αλλά την βαθείά όδύνη, την απογοήτευση και τόν έντονο σκανδαλισμό, πού προκαλεί ό ίδιος και ό συσηματισμός μέ τούς αίρετικούς στό όρθόδοξο ποιμνιο.

Κατηγορεί τό κείμενο της «‘Ομολογίας Πίστεως» ότι δήθεν σέ αυτό «ένυπάρχει τό σπέρμα του σχίσματος». Και διερωτώμεθα **πώς μέ τόση ευκολία αναγορεύονται σέ σχισματικά τά αυτονόητα της πίστεώς μας.** Είναι σχισματικοί οί ‘Αγιοι και Πατέρες της Έκκλησίας μας, πού έθέσπισαν και έδογματίσαν την αλήθεια και την ακρίβεια της άμωμήτου όρθοδόξου πίστεώς μας; Μήπως αυτό επιδειβαιώνει παλαιότερη άπαραδέκτη πατριαρχική θέση, σύμφωνα μέ την όποία «οί κληροδοτήσαντες εις ήμās την διάσπασιν προπάτορες ήμών υπήρξαν άτυχή θύματα του άρχεκάκου όφους και εύρίσκονται ήδη εις χειρας του δικαιοκρίτου Θεού»; (‘Επίσκεψις, 30.11.1998).

Και στίς δύο επιστολές γίνεται συνεχής επίκληση των πανορθόδοξων αποφάσεων, πού άφοροϋν στην συνέχιση του θεολογικού διαλόγου μέ τούς έτεροδόξους. Οί αποφάσεις αυτές ουδέποτε άμφισβητήθηκαν από τούς άσκοϋντες κριτική στον οικουμενισμό, παρότι, βεβαίως, δέν άποτελοϋν θέσφατο και ουτε υπερισχύουν των αποφάσεων

των Οικουμενικών Συνόδων και της δογματικής διδασκαλίας και συνειδήσεως της Έκκλησίας.

‘Η κριτική ή όποία έχει άσκηθει άφορά κυρίως άνοιγματα, έέργειες και κείμενα, πού δέν έχουν στηριχθεί σέ πανορθόδοξη άπόφαση και ουδέποτε έγκρίθηκαν συνοδικά, αλλά αντιθέτως αντιμετωπίσθηκαν άρνητικά από όρθόδοξο πλευράς. Πρόκειται για την έφαρμογή και την άποδοχή στην πράξη της παναιρέσεως του Οικουμενισμού.

Στην επιστολή του προς τόν Μακαριώτατο κ. ‘Ιερώνυμο ό Οικουμενικός Πατριάρχης υποστηρίζει ότι «τάς μετά των έτεροδόξων έπαφάς εγκρίνονν διά συνοδικών αποφάσεων πāsαι αί ‘Ορθόδοξοι Έκκλησίαι».

Και τίθεται τό έρώτημα:

- Ποιές συνοδικές αποφάσεις πασών των ‘Ορθοδόξων Έκκλησιών ένέκριναν την συμμετοχή του Οικουμενικού Πατριάρχου στίς παπικές λειτουργίες στό Βατικανό;

- Ποιές συνοδικές αποφάσεις πασών των ‘Ορθοδόξων Έκκλησιών ένέκριναν την συμμετοχή του αίρεσιάρχη Πάπα στην όρθόδοξη Θεία Λειτουργία και την ανταλλαγή λειτουργικού άσπασμοϋ μέ τόν Οικουμενικό Πατριάρχη;

- Ποιές συνοδικές αποφάσεις πασών των ‘Ορθοδόξων Έκκλησιών ένέκριναν την συμμετοχή σέ συμπροσευχές και λατρευτικές πράξεις των έτεροδόξων;

- Ποιές συνοδικές αποφάσεις πασών των ‘Ορθοδόξων Έκκλησιών έκαναν δεκτές από όρθόδοξο πλευράς τις αίρετικές θεωρίες των κλάδων, των άδελφών έκκλησιών, των δύο πνευμόνων, της άποδοχής του βαπτίσματος των έτεροδόξων;

- Ποιές συνοδικές αποφάσεις πασών των ‘Ορθοδόξων Έκκλησιών άνεγνώρισαν τό Βατικανό ως Έκκλησία και τόν Πάπα ως κανονικό έπίσκοπο, συνυπεϋθυνο για την

διαποίμανση τῶν Χριστιανῶν;

Ἡ ἐπίμονη ἐπίκληση τῶν συνοδικῶν ἀποφάσεων καί ἡ περιχαράκωση σ' αὐτές καθιστᾶ ἀκόμη πιο ἀναξιόπιστη τήν ἐπιχειρηματολογία τῶν δύο ἐπιστολῶν, ἀφοῦ, ὅπως ἀποδεικνύεται, **πλεῖστες ὅσες ἐνέργειές τους πραγματοποιήθηκαν ἐρήμην ἢ καθ' ὑπέρβαση ἢ καί ἀντίθετα πρὸς τίς συνοδικές ἀποφάσεις.**

Ἐπισημαίνουμε ἐπίσης τήν γνωστή τακτική τῆς διπλῆς γραμμῆς πλεύσεως. Μία ὀρθοδοξότατη γραμμή στίς Πανορθόδοξες Διασκέψεις καί στίς ἀλλεπάλληλες περιοδείες ἀνά τίς Μητροπόλεις τῆς Ἑλλάδος καί τό "Ἅγιον" Ὄρος καί μία ἄλλη, οἰκουμενιστική γραμμή στίς ἐπαφές μέ τούς ἑτεροδόξους. "Ὅχι τό νάί νάί καί τό οὐ οὐ, ἀλλά ἄλλοτε νάί καί ἄλλοτε οὐ.

Οἱ ἀποφάσεις γιά παράδειγμα τῆς Γ' Πανορθόδοξου Προσυνοδικῆς Διασκέψεως (1986), πού ἐπικαλεῖται ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, ἔχουν ἐπανειλημμένα παραδιαστει σέ τέτοιο βαθμό, πού νά τίς καθιστοῦν κενό γράμμα.

Ἀναφέρουμε ὡς ἓνα χαρακτηριστικό παράδειγμα τό τελικό κείμενο τῆς Θ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Π.Σ.Ε. στό Porto Alegre, τό ὁποῖο συνυπέγραψαν καί οἱ ὀρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι καί ὅπου συνομολογεῖται ὅτι «Ὁμολογοῦμε Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, ὅπως αὐτή ὀρίζεται ἀπό τό σύμβολο Νικαίας-Κωνσταντινούπολης (381). Κάθε ἐκκλησία (σημ. πού συμμετέχει στό Π.Σ.Ε.) εἶναι ἢ Ἐκκλησία καθολική καί ὄχι ἀπλά ἓνα μέρος της. Κάθε ἐκκλησία εἶναι ἢ Ἐκκλησία καθολική, ἀλλά ὄχι στήν ὁλότητά της. Κάθε ἐκκλησία ἐκπληρώνει τήν καθολικότητά της, ὅταν εἶναι σέ κοινωνία μέ τίς ἄλλες ἐκκλησίες» (Porto Alegre, Φεβρουάριος 2006).

Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ δέ τόν διμερῆ θεολογικό διάλογο μέ τούς Ρωμαιοκαθολικούς, στά πλαίσια τῆς Διεθνούς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς

Θεολογικοῦ Διαλόγου, εἶναι ὀφθαλμοφανής ἡ ἐκτροπή ἀπό τίς πανορθόδοξες ἀποφάσεις καί τίς δεσμεύσεις. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι τά Μνημόνια τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων, τά ὁποῖα ἐπιλεκτικά ἐπικαλεῖται ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περγάμου, θέτουν ὡς προϋπόθεση γιά τήν συνέχιση τοῦ διαλόγου καί τήν ἀλλαγὴ τῆς θεματολογίας του τήν προηγούμενη οὐσιαστική καταδίκη τῆς Οὐνίας.

Τό ζήτημα, βεβαίως, τῆς Οὐνίας δέν συζητήθηκε οὔτε στό Βελιγράδι τό 2004 οὔτε καί στή Ραβέννα τό 2007 στίς ἀντίστοιχες Συνόδους τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου. Στό κείμενο μάλιστα τῆς Ραβέννας γίνεται ἔμμεσος, ἀλλά σαφέστατος διαχωρισμός τοῦ θέματος τῆς Οὐνίας ἀπό τό συζητούμενο στήν παρούσα φάση τοῦ διαλόγου. Ἀναφέρει ἐπί λέξει τό κείμενο τῆς Ραβέννας: «Ἀπό τοῦ ἔτους 1990 μέχρι τό 2000 τό κύριον θέμα, τό ὁποῖον συζητήθη ὑπό τῆς Ἐπιτροπῆς, ἦτο αὐτό τῆς "Οὐνίας" (Κείμενον τοῦ Μπελεμεντίου, 1993, Βαλτιμόρη, 2000), θέμα, τό ὁποῖον θά ἐξετάσωμεν περαιτέρω εἰς τό ἐγγύς μέλλον. Ἐν τῷ παρόντι ἐπιλαμβανόμεθα τοῦ θέματος, τό ὁποῖον ἐτέθη εἰς τό τέλος τοῦ Κειμένου τοῦ Βάλαμο καί μελετῶμεν τά θέματα ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, τῆς συνοδικότητος καί τῆς ἐξουσίας».

Παραλείπουμε τήν ἀπαράδεκτη καί προκλητική ἀποσιώπηση καί ἐξαφάνιση στή Ραβέννα τῆς καταδίκης τῆς Οὐνίας μέ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας στό Freising τοῦ Μονάχου τό 1990, πού ἀποδεικνύει πόσο ἀναξιόπιστοι εἶναι οἱ τοῦ Βατικανοῦ στό Διάλογο, ἀφοῦ ἄλλες ἀποφάσεις δέχονται καί ἄλλες ἀπορρίπτονται, γράφοντάς μας, κατά τό λεγόμενον, «εἰς τά παλαιότερα τῶν ὑποδημάτων τους», καί παρατηροῦμε ὅτι εἶναι πρόφαση καί ὑπεκφυγὴ τοῦ Μητροπολίτου Περγάμου ὅτι θά συζητηθεῖ προσεχῶς τό θέμα τῆς Οὐνίας εἰς τά πλαίσια τῆς συζη-

τήσεως τοῦ θέματος περί τοῦ πρωτείου τοῦ Πάπα. Τό θέμα τῆς Οὐνίας ἔπρεπε νά εἶχε κλείσει μέ τήν ἀπόφαση τοῦ Freising τοῦ Μονάχου, ὅπου Ὁρθόδοξοι καί Ρωμαιοκαθολικοί ὑπέγραψαν τήν καταδίκη τῆς Οὐνίας. **Πρέπει νά αἰσχύνονται καί ὄχι νά προκαλοῦν αὐτοί πού ταπεινώσαν τήν Ὁρθοδοξία στό Βalamand τοῦ Λιδάνου (1993)**, ὅπου μέ ἀπουσία ἕξι αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν (Ἱεροσόλυμα, Σερβία, Βουλγαρία, Γεωργία, Ἑλλάς, Τσεχοσλοβακία) συρτήκαμε σέ καινούργια περιττή συζήτηση γιά τήν Οὐνία, μέ τήν ὁποία –τῇ ἀπαιτήσει τοῦ Βατικανοῦ– ἀκυρώσαμε τήν ἀπόφαση τοῦ Μονάχου (1990), ἀθώσαμε τήν Οὐνία καί, τό χειρότερο, προδῆκαμε σέ σοβαρές παραχωρήσεις σέ θέματα πίστεως· ἐξισώσαμε ἐκεῖ ἐκκλησιολογικά τήν Ὁρθόδοξη καί τήν Ρωμαιοκαθολική «Ἐκκλησία», ἀρνηθέντες ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία. Καί μόνο αὐτό ἔπρεπε νά φράττει τό στόμα καί νά συγκρατεῖ τήν γραφίδα ὅσων τολμοῦν νά ὀμιλοῦν γιά σεβασμό τῶν συνοδικῶν ἀποφάσεων, τίς ὁποῖες κατεξευτέλισαν. Ἐξακολουθοῦμε μάλιστα νά δεχόμαστε τήν Οὐνία ὡς συνομιλητή μας στό Διάλογο.

Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ δέ συνολικά τό κείμενο τῆς Ραβέννας, τό ὁποῖο ἔχει δεχθεῖ ὀξύτατες κριτικές ἀπό ὀρθόδοξο πλευρᾶς, διότι ἐκχωρεῖ τήν ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία στούς αἰρετικούς, δέν ἔχει ὑπάρξει μέχρι σήμερα καμία ἀπολύτως συζήτηση, ἐνημέρωση, ἀπόφαση ἢ ἔγκριση σέ Συνοδικό ἐπίπεδο ἀπό

τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Σέ ποιές Πανορθόδοξες ἀποφάσεις ἀναφέρονται οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι, ὅταν δέν ὑπάρχουν καί Συνοδικές ἐγκρίσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τά 10 κείμενα τῶν Συνελεύσεων τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς πού προηγήθηκαν;

Πῶς θά προσέλθει ὁ Συνοδικός ἀπεσταλμένος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά συμμετάσχει στήν διαπραγμάτευση τοῦ νέου κειμένου τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅταν δέν ἔχει ἐγκριθεῖ Συνοδικά τό προηγούμενο, τό ὁποῖο μάλιστα ἀποτελεῖ καί τήν βάση τοῦ ἐπικειμένου διαλόγου;

Ποιά ἀξιοπιστία μπορεῖ νά ἔχει ἕνας τέτοιος διάλογος (ὑπό τήν συμπεροδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Περγάμου), ὅταν ἀδιαφορεῖ γιά τήν Συνοδική ἔγκριση τῶν πορισμάτων του ἐκ μέρους τῶν Τοπικῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν πού μετέχουν σ' αὐτόν;

Γιατί διαμαρτύρονται γιά τήν «Ὁμολογία Πίστεως», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συνοδική συμμετοχή τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποία **ἔπρεπε νά ἐπιδιώκουν καί ὄχι νά ἀφορίζουν;** Αὐτό δέν εἶναι Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία ἀλλά παπική ἱεροκρατία.

Αὐτήν τήν ἱεροκρατική «αὐθεντία καί τό κύρος τῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων» ὑπερασπίζεται ὁ Μητροπολίτης Περγάμου κι αὐτό εἶναι τό «ἐκκλησιολογικόν διακύδευμα» γιά τό ὁποῖο ἀγωνιᾷ;

Τό ἐρώτημα, τό ὁποῖο μᾶς συνέχει, εἶναι πραγματικά ἀμείλικτο. Ὁχι, ὅμως, ὅπως τό διαστρέφει κατακλείοντας τήν ἐπιστολή του

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται
 στόν Διαδικτυακό Τόπο
 ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση
 www.orthodoxnet.gr
 Συνιστοῦμε ἐπίσης τήν ἐπίσκεψη στήν ἰστοσελίδα:
 www.orthros.org

ὁ Μητροπολίτης Περγάμου, διερωτώμενος ἂν «*ὕφίστανται Ὁρθοδοξία καὶ δόγματα πίστεως ἄνευ συνοδικῶν ἀποφάσεων*», ἀλλὰ ὅπως ἰσχύει στήν πραγματικότητα: **ἄν, δηλαδὴ, ὑφίστανται συνοδικές ἀποφάσεις ἄνευ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν δογμάτων πίστεως.**

Αὐτό εἶναι τὸ ἀληθινὸ διακύβευμα: ἡ διαφύλαξη τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀκριθείας τῆς ἀμωμήτου ὀρθοδόξου πίστεώς μας, ἐκφραζομένης Συνοδικῶς ὑπὸ τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας μας στὰ πλαίσια τῆς ἀπρόσκοπτης λειτουργίας Της ὡς Αὐτοκεφάλου Τοπικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Αὐτὸ τὸ διακύβευμα δὲν θὰ παύσουμε, χάριτι Θεοῦ, νὰ ὑπερασπιζόμαστε καὶ νὰ διαφυλάττουμε ἀνεπηρέαστοι καὶ ἄκαμπτοι μπροστὰ σὲ ἐκφοβισμούς, ἀπειλές καὶ ἐκδισασμούς. Ὁ προβληματισμὸς τῶν δύο ὑψηλῶν ἐπιστολογράφων εἶναι ἀθεμελίωτος. Ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησιολογία προσβάλλεται ἀπὸ ἱεροκρατικές τάσεις πού ἀγνοοῦν τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ περιφρόνηση τῆς ἱεροκανονικῆς καὶ Πατερικῆς Παραδόσεως, ὅπως αὐτὴ ὀριοθετήθηκε στὶς Οἰκουμενικὲς καὶ Τοπικὲς Συνόδους γιὰ τὴν στάση μας ἔναντι τῶν αἰρετικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐσχάτως ἐνισχυμένη ὑπερόρια ἀνάμειξη σὲ θέματα τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μέ ἐμπιστοσύνη στήν Σεπτῆ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας παρακαλοῦμε νύϊκῶς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ποιμενάρχας μας νὰ ἀποφανθοῦν καὶ νὰ τοποθετηθοῦν Συνοδικῶς, μέ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ νὰ ἀναπαύσουν τὸ ἐν Χριστῷ ποίμνιό τους,

πού ἀγωνιᾷ ἀπληροφόρητο, ἀναμένοντας τὴν φωνὴ τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας του.

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ,
Γιὰ τὴ Σύναξη Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν

Ἀρχιμ. Μᾶρκος Μανώλης, Πνευματικὸς Προϊστάμενος «Πανελληνίου Ὁρθοδόξου Ἐνώσεως»

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Πῆγος, Καθηγούμενος Ἱ. Μ. Λογγοβάρδας

Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Ἀναστασίου, Καθηγούμενος Ἱ. Μ. Μεγ. Μετέωρου

Ἀρχιμ. Μάξιμος Καραβάς, Καθηγούμενος Ἱ. Μ. Ἀγ. Παρασκευῆς Μηλοχωρίου Πτολεμαΐδος

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Μπόλκας, Καθηγούμενος Ἱ. Ἡσυχ. Ἁγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου, Χαλκιδικῆ

Ἀρχιμ. Γρηγόριος Χατζηνικολάου, Καθηγούμενος Ἱ. Μ. Ἀγ. Τριάδος Ἁνω Γατζέας Βόλου

Ἀρχιμ. Σαράντης Σαράντος, Ἐφημέριος Ἱ. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμαρουσίου Ἀττικῆς

Πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλληνός, Ὁμότ. Καθηγητῆς Θεολ. Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Πρωτοπρ. Θεόδωρος Ζήσης, Ὁμότ. Καθηγητῆς Θεολ. Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Γέρον Ἱερομόναχος Εὐστράτιος Λαυριώτης

Πρεσβύτερος Ἀναστάσιος Γκοτσόπουλος, Ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν

ΤΟ ΦΙΑΣΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ

του κ. Παναγιώτη Τελεδάντου, Φιλολόγου-Θεολόγου

Λίαν ηὔφρανε τούς Ὁρθοδόξους καί κατήσχυνε τούς κακοδόξους» ἡ παταγώδης ἀποτυχία τῆς συνάντησης τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν στήν Πάφο. Τελικά δέν ἐξεδόθη κοινό κείμενο, ὅπως συνέβαινε μέ προηγούμενες συναντήσεις. Δόξα σοι ὁ Θεός! Ἡ τάση ἐκπτώσεων σέ θέματα πίστεως πού ἐγκαινιάστηκε (στήν τελευταία τῆς φάση) μέ τό κακόδοξο κείμενο τῆς Ραβέννας ἀναχαιτίστηκε. Τουλάχιστον γιά τήν ὥρα!

Ἄδυναμία νά καταλήξουν σέ κοινό κείμενο

Ἡ ἀδυναμία τῶν συνέδρων νά καταλήξουν σέ κοινό κείμενο σχετίζεται μέ τή διαφορετική ἐρμηνεία, πού ἔδιναν οἱ Ὁρθόδοξοι ἐκπρόσωποι στά θέματα πού συζητοῦσαν στή συνάντηση. Οἱ Παπικοί ἔλεγαν τά δικά τους. Ἀπό τήν ἄλλη οἱ Οἰκουμενιστές ἤθελαν νά διαστρέψουν τόν 34ο κανόνα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ὥστε νά δικαιώνει τό παπικό «Πρωτεῖο». Ἦθελαν νά ἐρμηνεύσουν τόν κανόνα διασταλτικά καί ἐντελῶς αὐθαίρετα ὥστε νά θεωρήσουν τή συνοδικότητα ὡς ἐξαρτώμενη ἀπό τό «Πρωτεῖο» τοῦ Πάπα. Οἱ κατευθυντήριες ἐντολές τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, στούς ἐκπροσώπους τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἦταν νά συζητήσουν τό «Πρωτεῖο» ὑπό τό πρίσμα τοῦ 3ου κανόνα τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τοῦ 28ου κανόνα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Οἱ ἐν λόγῳ Κανόνες ὀριοθετοῦν τό «Πρωτεῖο» ἀπλά καί **μόνον** ὡς «Πρωτεῖο τιμῆς», ὑποκείμενο στό συνοδικό θεσμό καί ἐκπαραθυρώνουν ἔτσι τίς ἀνιστόρητες ἀξιώσεις τῆς Ρώμης νά τῆς ἀναγνωριστεῖ «Πρωτεῖο» βασισμένο στήν «Πέτριον» ἀποστολικότητα.

Οἱ εἰρηνικές διαμαρτυρίες τῶν πιστῶν

Εἶναι φανερόν ἀπό τήν ἀνακοίνωση τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι οἱ Οἰκουμενιστές ἐνοχλήθηκαν ὑπερβολικά ἀπό τή στάση τῶν μοναχῶν τῆς Μονῆς Σταυροδουνίου καί ὄσων εὐλαδῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν διαδήλωσαν εἰρηνικά ἐναντίον τῆς πρόθεσης ξεπουλήματος τῆς ὀρθόδοξης πίστες στό παζάρι τῶν ἐκπτώσεων τοῦ διαλόγου. Εὐχαριστοῦμε θερμά ὅλους ὅσους «ἔτριψαν τή μούρη» τῶν οἰκουμενιστῶν καί δέν τούς ἐπέτρεψαν νά ὀλοκληρώσουν τό ἀνόσιο ἔργο πού ἐγκαινίασαν στή Ραβέννα, στό Πόρτο Ἀλέγκρε, στήν Ἐλούντα καί στή Θεσσαλονίκη. Σεμνυνόμεθα καί καυχόμεθα ἐν Κυρίῳ γιά τή στάση τῆς Μονῆς Σταυροδουνίου ἀλλά καί γιά τούς ἄλλους πατέρες καί ἀδελφούς Ἑλλαδίτες καί Κυπρίους πού ἔσωσαν τήν ὑπόληψη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τήν ὁποία καταρράκωσαν κυριολεκτικά ὅσοι ἔχουν τήν ἰταμότητα νά αὐτοχαρκτηρίζονται «ὡς φύλακες μέ γνώση». Τόσο καλοί φύλακες εἶναι ὥστε ὑπέγραψαν τή συμφωνία τοῦ Μπαλαμάντ καί τοῦ Σαμπεζύ καί συνυπέγραψαν τά κοινά κείμενα τῆς Ραβέννας καί τῆς Ἐλούντας. Καί τόση γνώση ἔχουν ὥστε θεωροῦν ἐπιτρεπτές τίς συμπροσευχές μέ τούς αἰρετικούς, ἐπειδή (ἄκουσον! ἄκουσον!) τελοῦνται μικτοί γάμοι καί οἱ κατηχομένοι ἐπιτρέπεται νά παρακολουθήσουν τό Α' μέρος τῆς Θείας Λειτουργίας. Πάλιν καλά πού δέν ἀναφέρθηκαν καί στίς εὐχές τῶν ἑξορκισμῶν! Θεολογική ἐμβροθια πιά!

Τά αἴσχη στήν Πάφο

Στεκόμαστε μέ ἀποτροπιασμό καί ἀγανάκτηση μπροστά στά ἀπίστευτα αἴσχη πού

διαδραματίστηκαν στην Πάφο, τά όποια γελοιοποίησαν κυριολεκτικά τήν πολιτεία καί τήν Έκκλησία μας. Urbī et orbī. Μένουμε έμβρόντητοι μπροστά στή θρασύτητα, τόν κανιβαλικό «γενιτσαρισμό», τόν τραμπουκισμό, τή θεολογική άγγραμμασύνη καί τή λύσσα τών διωκτών τών μοναχών του Σταυροβουνίου καί τών άλλων καλών πατέρων καί αδελφών, πού διαμαρτύρονταν ειρηνικά προσευχόμενοι στην Έκκλησία χωρίς νά προκαλούν κανένα. Έπίσης: Για μία άκόμη φορά άποκαλύφθηκε, σέ όλες του τίς θλιδερές διαστάσεις, ότι ό οίκος του Πατρός του Κυρίου έγινε οίκος έμπορίου. Δέν μās κάνει έντύπωση φυσικά τό γεγονός. «Έν Ίερουσαλήμ παροικοϋμεν» (καταγόμαστε) καί γινώσκουμε τά γινόμενα. Καί τό χειρότερο: Η Μητρόπολη Πάφου διαρρύθμισε όρθόδοξο ναό για νά τελούνται γάμοι αίρετικών στά πλαίσια τουριστικών πακέτων πού προνοούν βεδήλωση του όρθόδοξου ναού (μέ τέλεση μυστηρίων τών αίρετικών) καί διαμονή σέ ξενοδοχείο πού ανήκει στην Έκκλησία!

Παραδείγματα πού έμπνέουν

Μās έμπνέει τό παράδειγμα της Έκκλησίας της Βουλγαρίας πού άρνήθηκε νά συμμετάσχει στό συνέδριο της άνομίας. Άσπάζομαστε ευλαδικά τό χέρι όσων ιεραρχών της Έλλαδικής Έκκλησίας δέν «έκλιναν γόνυ τῷ Βάαλ». Στάθηκαν άκλόνητοι στίς Θερμοπύλες της Όρθοδοξίας καί άνέστρεψαν τή φορά τών πραγμάτων μέ τήν ιστορική άπόφαση νά δώσουν κατευθυντήριες γραμμές στους Οικουμενιστές Μητροπολίτες Μεσσηνίας Χρυσόστομο καί Άχαΐας Άθανάσιο. Τούς παρακαλοϋμε θερμά νά ολοκληρώσουν τό θεάρεστο έργο τους μέ τήν άμεση άντικατάσταση τών πιό πάνω έν παντί άφερέγγυων Οικουμενιστών μέ παραδοσιακούς επισκόπους. Ευχαριστοϋμε θερμά τόν Καθηγητή κ. Δ. Τσελεγγίδη για

τήν οϋσιαστική προσφορά του στην άναχαίτιση της οίκουμενιστικής πλημμυρίδος. Η Έκκλησιαστική Ίστορία θά καταχωρήσει μέ χρυσά γράμματα στίς δέλτους της τό τίμιο όνομά του, τό σεμνό ήθος του καί τήν όμολογιακή στάση του.

Η στάση τών Κυπρίων Ίεραρχών

Έξαιρετικά δυσάρεστη έκπληξη (για μία άκόμη φορά μετά τό άγος της «Διαθρησκειακής» της Λευκωσίας) δοκιμάσαμε έξαιτίας της ένοχης σιωπής τών επισκόπων της Έκκλησίας της Κύπρου, οί όποιοι έξέθρεψαν τό τέρας του οίκουμενισμού, της έκκοσμίκευσης, του συγκρητισμού καί της άποσεισης τών ευθυνών τους άπό τούς ώμους τους. Όρισμένοι έπειδή είναι συνειδητοί Οικουμενιστές. Άλλοι έπειδή τά διαθρησκειακά φεστιβάλ ταιριάζουν μέ τά χνώτα τους. Άλλοι έπειδή, όπως οί «ένωτικοί» της Φερράρας-Φλωρεντίας, θεωροϋν ότι τό ξεπούλημα της πίστης μας έξυπηρετεί τή σωτηρία της πατρίδας μας. Άλλοι έπειδή έν τή πανθανιάστῳ αυτών φαιδρότητι παριστάνουν τούς Ηρακλείς του Οίκουμενικού Πατριαρχείου (τρομάρα τους!). Άλλοι έπειδή θεωροϋν ότι αυτές οί ένέργειες είναι ξένες προς τήν «Κυπριακή Όρθοδοξία». (Καταρχήν μποροϋμε νά μάθουμε τί είδους φροϋτο είναι αυτή ή «Κυπριακή Όρθοδοξία»; Ποίος τήν εκπροσωπεί; Ποιό είναι τό στίγμα της είδοποιού διαφορās της; Οί δεκατρείς όσιομάρτυρες της Καντάρρας ανήκουν στην παράδοση της «Κυπριακής Όρθοδοξίας» ή της Όρθοδοξίας της Άργεντινης;). Άλλοι έπειδή δέν έχουν άνάστημα. «Εΐναι ανθρωπάκια», κατά τήν λαϊκή έκφραση. «Γαλιά πού τά καθοδηγεί μέ τή βέργα του ό Σεραφείμ», όπως έλεγε ό π. Έπιφάνιος Θεοδωρόπουλος. Τή μίτρα δέν τούς τήν έδωλαν στό κεφάλι αλλά στό στόμα τήν ήμέρα της χειροτονίας τους. Άλλοι δημόσια τό παίζουν του «θείου γνόφου», ένῶ στά πα-

ρασκήνια διαδραματίζουν ἐπαίσχυντο ρόλο στην προαγωγή τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἔπειδή συμβιδάζονται μέ ὅλα, ἐπειδή τό μόνο πού τούς ἀπασχολεῖ εἶναι ἡ ἐπόμενη ἀναμέτρηση γιά τόν Ἀρχιεπισκοπικό θρόνο. Ἄλλοι κρατοῦν δύο σχοινιά: Δημοσιεύουν ὀρθόδοξα ἄρθρα πού καταδικάζουν τόν Οἰκουμενισμό ἀλλά «ποιοῦν τήν νῆσσαν» στή σύνοδο. Δέν κάνουν ἀπολύτως τίποτα γιά νά προλάβουν τίς ἐξελίξεις ἢ καί σεκοντάρουν ὑπόγεια ἢ ἀπροκάλυπτα τίς οἰκουμενιστικές καί ἄλλες ἀντικανονικές ἀσχημίες. Ἄλλοι ἐπειδή εἶναι «ἐπιτήδειοι οὐδέτεροι»! Ἀπό ἰδιοσυγκρασία ἢ ὑπολογισμό. Καί ἄλλοι ἐπειδή τόσο τούς «κόβει». (Τώρα ἂν τούς «κόβει» ἢ δέν τούς «κόβει»

καλύτερα νά μήν μποῦμε σέ ἀποκαρδιωτικές λεπτομέρειες). Σέ κάθε περίπτωση ἔχουμε χρέος νά ἐπαινέσουμε ἐκ θαθέων ὄσους Ἱεράρχες ἀντέκρουσαν τήν ἀξίωση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τοῦ Μητροπολίτη Πάφου πού ζήτησαν ἐπί πίνακι τήν κεφαλῆ τῶν ὁμολογητῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν πού διαδήλωσαν εἰρηνικά ἐναντίον τοῦ Παπισμοῦ στή Σύνοδο. Πολλοί ἀπό τούς Κυπρίους Ἱεράρχες τήρησαν ἐνδεδειγμένη στάση ἀπό τήν ἀρχή καί ἐξανάγκασαν καί ὀρισμένους ἄλλους ἐρμαφρόδιτους νά τούς ἀκολουθήσουν στή συνέχεια. Ἔτσι οἱ διώκτες τῶν ὁμολογητῶν κληρικῶν καί μοναχῶν τελικά ἀπομονώθηκαν κατησχυμμένοι. Ἄξιος ἰδιαίτερης μνείας εἶναι προπαντός ὁ Μη-

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἐσωτερικοῦ 10 εὐρώ, ἐξωτερικοῦ 30 εὐρώ καί Κύπρου 7 λίρες Κύπρου) μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς *Παρακαταθήκης* ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15 καί Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Ἡ ἀπόδειξη συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νά ἐπισυναφθεῖ στή φορολογική σας δήλωση, γιά νά ἐκπέσει τό ποσό αὐτό ἀπό τήν Ἐφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στή *Παρακαταθήκη*, ἀγνοῆστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ περιοδικοῦ.

Γιά λόγους πρακτικούς βάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή σέ ὅλα τά ἀντίτυπα τοῦ συγκεκριμένου τεύχους τῆς *Παρακαταθήκης*. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι θά στείλετε γιά δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται καί ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὄσους ἔστειλαν συνδρομή.

Παρακαλοῦμε στό ἐντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης* πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς *Παρακαταθήκης* καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα.

Σέ περίπτωση πού καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς τῆς *Παρακαταθήκης*, παρακαλοῦμε ἐνημερωῶστε μας σχετικά, διότι διαφορετικά δέν λαμβάνουμε γνώση γιά τήν κατάθεσή σας.

τροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος μέ συντριπτικά νομικά καί κανονικά ἐπιχειρήματα ἀπέδειξε ὅτι κάθε δίωξη ἐναντίον τῶν ὁμολογητῶν πατέρων συνιστᾶ στήν οὐσία δίωξη φρονήματος καί ὄχι παραπτώματος καί ἔτσι ἔκρινε τήν ἔκβαση τοῦ ἀποτελέσματος τῆς συνεδρίας τῆς Συνόδου.

Ἐπαγρύπνηση, προσοχή καί προσευχή

Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τό ἀγωνιστικό φρόνημα σεβαστῶν καί ἀγαπητῶν πατέρων

καί ἀδελφῶν ἡ μάχη τῆς Κύπρου ἐναντίον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ κερδήθηκε. Ἡ ἐπόμενη φάση τοῦ πολέμου μεταφέρεται στή Βιέννη. Μέχρι τότε ἐπαγρύπνηση, προσοχή καί προσευχή. Σέ ὅσους εὐαρέστησαν τόν Κύριο κλίνομε εὐλαδικά τό γόνυ καί γιά ὅσους πρόδωσαν τήν ἀποστολή τους προσευχόμεστε ὁ Κύριος νά τοῦς δώσει καιρόν μετανοίας καί νά μήν τοῦς στήσει τήν ἀμαρτίαν ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως.

Ἀναγκαία διευκρίνιση

Στό ἄρθρο τοῦ κ. Παναγιώτη Τελεβάντου στό προηγούμενο τεῦχος τῆς *Παρακαταθήκης* ἀναφερόταν καί τό ἐπίθετο «π. Κουμαριανός». Πρέπει νά διευκρινίσουμε ὅτι ὁ λόγος ἦταν γιά τόν π. Παῦλο Κουμαριανό. Εἶναι ἀπαραίτητη αὐτή ἡ ἐπεξήγηση γιά νά μήν ἀδικηθεῖ ὁ π. Θεόδωρος Κουμαριανός, ὁ ὁποῖος δέν ἔχει σχέση μέ τόν π. Παῦλο Κουμαριανό καί τίς ἰδέες του.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙ ΤΗΣ «ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ»

τοῦ Ἱερομονάχου Λουκᾶ Γρηγοριάτου
Ἱατροῦ
(Ἐπιστολή πρὸς Ὁρθόδοξο ἀμερικανό ἱερέα)
Β'

3. Ἡ Δημιουργία, ὡς θεοφάνεια καί ὡς «σημεῖον» θεογνωσίας.

Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί πιστεύουμε στόν παντοδύναμο καί ἀγαθό Θεό, ὁ ὁποῖος δημιούργησε τόν κόσμο ἐκ τοῦ μηδενός («ἐκ μή ὄντων»): «Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοῦς αἰῶνας ρήματι Θεοῦ, εἰς τό μή ἐκ φαινομένων τά βλεπόμενα γεγονέναι» (Ἐβρ. 11, 3). Ἐπὶ τήν προϋπόθεσι αὐτή –ἀδια-

πραγμάτευτη πραγματικά, ὄχι ὡς ἀναπόδεικτο αὐθαίρετο ἀξίωμα ἀλλά ὡς προϊόν γνώσεως τοῦ Θεοῦ– ἡ ἀφήγησις τῆς Δημιουργίας ἀπό τόν προφήτη Μωυσῆ στήν Γένεσι (κεφ. 1) δέν εἶναι ἐπιστημονική (μέ τήν δυτική ἔννοια) πραγματεία ἀλλά μαρτυρία θεογνωσίας. Χωρίς νά στερεῖται καί ἐπιστημονικῶν στοιχείων, ἄλλων μὲν ἀπλοϊκῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καί ἄλλων διαχρονικῶς

παραδεκτῶν, ἡ ἀφήγησις τοῦ Μωυσέως εἶναι κατεξοχήν μαρτυρία ὅτι ὁ Θεός δημιούργησε τόν σύμπαντα κόσμον. Ὁ θεόπτης Μωυσῆς, δηλαδή, μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι ὁ Δημιουργός Λόγος δημιούργησε τά πάντα, ὅτι ὅλα ὅσα ἦλθαν στήν ὑπαρξίαν ἔχουν ὡς αἰτία τῆς ὑπάρξεώς τους τό δημιουργικό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχαν θεοποιήσει τά κτίσματα, ὁ Μωυσῆς μέ τήν Χάρι καί τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔδινε τήν μαρτυρία ὅτι τά πάντα πλὴν τοῦ Θεοῦ εἶναι κτιστά καί ὅτι ἡ αἰτία τους, τό νόημά τους καί ὁ σκοπός τους βρῖσκονται στόν Θεό. Εἶπε αὐτό πού μέ μεγαλύτερη σαφήνεια ἔγραψε ἀργότερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «τά πάντα δι' αὐτοῦ καί εἰς αὐτόν ἔκτισται, καί αὐτός ἐστίν πρό πάντων καί τά πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν» (Κολ. 1, 16-17). Παρατηρεῖτε λοιπόν ὅτι, γιά ἐμᾶς πού ξέρουμε νά διαβάζουμε σωστά τήν Γένεσι, ἡ Μωσαϊκή «Δημιουργία» δέν εἶναι τόσο σύνολο ἐπιστημονικῶν γνώσεων ὅσο εἶναι τρόπος θεοφάνειας καί «σημεῖον» θεογνωσίας. Τήν ἴδια στιγμή πού οἱ ἐπιστήμονες συζητοῦν ἀπεριόριστα γιά τό ἄν ὑπῆρξε «Ἐξέλιξις» καί

οἱ θρησκείες καί ἡ φιλοσοφία ἀσχολοῦνται ἤδη αἰῶνες τώρα μέ τό ἐρώτημα ἄν ὑπάρχει Δημιουργός, ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει τόν Δημιουργό.

Ὅσοι λοιπόν μέ τήν παραδοχή τῆς «Ἐξελίξεως» ἀρνοῦνται τόν Δημιουργό Θεό, προφανῶς δέν τόν γνωρίζουν. Ὅσοι ὁμως μέ τήν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί μέ τήν πνευματική ζωή διατηροῦμε καθαρούς τούς νοερούς ὀφθαλμούς μας, μποροῦμε στήν ἀφήγησι τῆς Ἁγίας Γραφῆς νά βλέπουμε ὅτι ὁ Θεός δημιούργησε τόν κόσμον καί διαρκῶς ἐνεργεῖ μέσα σέ αὐτόν, ὅτι ὁ Δημιουργός Θεός Λόγος δημιουργεῖ τόν ἄνθρωπο, καί ἐπιπλέον νά διεισδύουμε στό γιατί (τόν λόγο)⁷ τῆς δημιουργίας του. Μποροῦμε νά ἐπαναλαμβάνουμε τούς λόγους τοῦ θεοφάντορος Μεγάλου Βασιλείου: «πλάσας γάρ τόν ἄνθρωπον, χούν λαδών ἀπό τῆς γῆς, καί εἰκόνι τῆ σῆ, ὁ Θεός, τιμήσας, τέθεικας αὐτόν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καί ἀπόλαυσιν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, ἐπαγγελάμενος αὐτῷ» (εὐχή Θείας Λειτουργίας).

(συνεχίζεται)

7. Ἐνας σύγχρονος ἀθεϊστής, ὁ Richard Dawkins, χαρακτηρίζει «κουραστικό κλισέ» τόν ἰσχυρισμό ὅτι ἡ θεολογία ἀπαντᾷ στό γιατί ἐνῶ ἡ ἐπιστήμη στό πῶς (βλ. Ἰωάννου Κωστώφ, Ἁθεϊσμός..., ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 207-209). Εἶναι φανερό ὁμως ὅτι δέν ἀντιλαμβάνεται τό γιατί ὡς ἀναψηλάφησι τῶν λόγων τῶν ὄντων, τούς ὁποίους ὁ Θεός ἔχει ἐναποθέσει στήν ἴδια τήν φύσι τῶν κτισμάτων καί οἱ ὁποῖοι ἀνακεφαλαιώνονται στόν Θεό Λόγο (Κολ. 1, 16-18). Μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται τό γιατί ὡς ἀναζήτησι ἀνθρωπίνων ἐρμηνειῶν τῶν φυσικῶν φαινομένων (τῶν κβαντικῶν π.χ.), γεγονός πού φανερώνει ἀφ' ἑνός ἀγνοία τῆς Ὁρθοδόξου αἰσθήσεως γιά τόν κόσμον καί παραπέμπει ἀφ' ἑτέρου στήν γνωστή σύγκρουσι τῆς «θεολογίας» μέ τήν «ἀθεΐα» στούς κόλπους τῆς δυτικῆς Χριστιανοσύνης. Ἡ ἀντιπαράθεσις δυτικῆς «θεολογίας» καί «ἀθεΐας» γίνεται πράγματι «κουραστική», ἐπειδή στήν «θεολογία» ἐκείνη δέν ὑπάρχει ἡ παρήγορη «λεπτή αὔρα» τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος, πού πηγάζει ἀπό τά πρόσωπα τῶν θεοφόρων θεολόγων Ἁγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλά κυριαρχεῖ μία γυμνή, κουραστική καί ἀπαράκλητη νοησιαρχία ἢ τό πολὺ μία συναισθηματική ἢ ψυχολογικοῦ ἐπιπέδου πνευματική ζωή (βλ. περισσότερα στό βιβλίον τοῦ Ἀρχιμ. Γεωργίου, Καθηγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου, Ὁρθοδοξία καί Οὐμανισμός. Ὁρθοδοξία καί Παπισμός, 4η ἔκδ., Ἁγιον Ὄρος 1998, σελ. 19-24).

ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΗΓΗ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

του κ. Νεκταρίου Δαπέργολα*

Στή Θράκη έντοπίζεται σήμερα ένα από τα όξύτερα έθνικά μας προβλήματα. Ο τίτλος τους είναι γνωστός: Τουρκικό Προξενείο Κομοτηνής. Ένας παράγοντας, πού αν δεν υπήρχε, δεν θα έτιθετο ασφαλώς ούτε ζήτημα ασφάλειας για την ελληνική πολιτεία, ούτε ζήτημα προόδου και όμαλης διαβίωσης της μειονοτικής κοινωνίας. Η κατάσταση όμως έχει πλέον φτάσει στο άπροχώρητο και γι' αυτό είναι πιά έπιτακτική ή ανάγκη νά ένταθοϋν έπιτέλους οι πιέσεις της έλλαδικής κοινωνίας προς την κατεύθυνση του αυτόνοήτου: τήν άμεση απομάκρυνσή του από τή Θράκη. Είναι δεδομένο άλλωστε ότι τό Προξενείο δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης, από τή στιγμή πού ούτε Τοϋρκοι υπήκοοι υπάρχουν στην περιοχή, ούτε μειονοτικά δικαιώματα, πού μέσα στή σύγχρονη Ελλάδα της Ε.Ε. νά κινδυνεύουν, αλλά ούτε ασφαλώς και ή Συνθήκη της Λωζάνης (πού ή Τουρκία τήν παραδιάζει συστηματικά ήδη από τό 1924) χρειάζεται τήν «κηδεμονία» του ίδιου του στυγνού της διαστή...

Έδώ και αρκετές δεκαετίες τό Προξενείο Κομοτηνής παραμένει ή μεγάλη πληγή τής Θράκης. Ένας παράγοντας μόνιμης αποσταθεροποίησης, ένα ουσιαστικά κράτος έν κράτει, πού μέ τούς οργανωμένους παρακρατικούς του μηχανισμούς συντηρεί τή γκετοποίηση τών μουσουλμάνων, ποδηγετεί τή μειονοτική κοινωνία και έπιδιώκει τή δημιουργία «τουρκικής μειονότητας» μέσω του μεθοδευμένου έκτουρκισμού Πομάκων και Ρομά. Από τίς παλαιότερες «άμαρτωλές» ιστορίες, όπως ή προδοκάτσια πού αποτέλεσε τήν άφορμή για τά Σεπτεμβριανά του 1955 (άπό τόν υπάλληλο του Προξενείου Όκτάϊ Ένγκίν)¹, έως τήν περιπτωση του διαβόητου (σύν τοις άλλους και για τίς σχέσεις του μέ τή ΜΙΤ και τούς Γκρίζους Λύκους) Άχμέτ Σαδήκ² και τέλος μέχρι τίς σημερινές άτελείωτες προκλήσεις, ή άλυσίδα είναι τεράστια. Σήμερα, ό Τοϋρκος Πρόξενος συνεχίζει καθημερινά νά υπερβαίνει τόν τυπικό ρόλο, πού καθορίζει ή θέση του, και νά παραδιάζει κάθε ιδέα έννομης διπλωματικής τάξης, πραγματοποιώ-

* Ο Ν. Δαπέργολας είναι Δρ Βυζαντινής Ιστορίας και μέλος τής συντακτικής ομάδας του έντύπου γνώμης *Αντιφωνητής*, πού ειδικεύεται στην προβολή τών έθνικών μας θεμάτων και εκδίδεται στην Κομοτηνή.

1. Υπενθυμίζεται ότι ό Ένγκίν, μειονοτικός μουσουλμάνος τής Κομοτηνής και γιός μάλιστα ύποψηφίου δουλευτή τής Ροδόπης, μετά τήν τοποθέτηση στο Προξενείο τής Θεσσαλονίκης τής γνωστής δόμβας (ή όποια είχε έρθει από τήν Τουρκία μέσα σε διπλωματικό σάκο), απέδρασε άργότερα στην...Μητέρα Πατρίδα μέσα στο πόρτ-μπαγκάζ του τότε Προξένου στην Κομοτηνή. Η ευθυγράμμιση του Προξενείου Κομοτηνής μέ τόν τυπικό διπλωματικό του ρόλο σε όλο της τό...μεγαλειό!

2. Ο Σαδήκ, ως εκλεκτός του Προξενείου, συγκέντρωνε ως τό 1993 «σταλινικά» ποσοστά (άνω του 90%) στους μειονοτικούς οικισμούς μέχρι δέβαια τήν αποκαθήλωσή του και πάλι από τό Προξενείο, πού μετά τή θεσμοθέτηση του όριου του 3% για τήν είσοδο στην Έλληνική Βουλή, αποφάσισε νά στηρίξει ύποψηφίους έντός τών έλλαδικών κομμάτων. Η παρουσία πάντως σταθερά από τό 1996 και έξης έντός του Κοινοβουλίου (μέ τά ...χρώματα πλέον του ΠΑΣΟΚ και τής ΝΔ) προκλητικά άπροκάλυπτων προξενικών όργάνων (όπως έξάλλου ίσχύει και αυτή τή στιγμή για τούς δουλευτές Ροδόπης Χατζηοσμάν και Εάνθης Μάντατζη) καθιστά σαφές πόσο περίτρανα αυτή ή περίφημη δήθεν ασφαλιστική δικλείδα του 3% αποδείχθηκε στην πράξη ένα άπλό, φαρισαϊκό άνέκδοτο!

ντας ήγυετικές ἐμφανίσεις στά χωριά (ὅπου παραδίδει ἀνενόητος μαθήματα τουρκισμού) ἢ συνοδεύοντας τούς ἐκλεκτούς του μειονοτικούς πολιτευτές σέ προεκλογικές περιόδους, ὁπότε καί ὁ παρεμβατικός του ρόλος στά ἑλληνικά δημόσια πράγματα γίνεται ἀκόμη πιό ἀπροκάλυπτος. Τήν ἴδια ὥρα συνεχίζεται ραγδαία –καί συχνά μέσα σέ συνθηκῆς τρομοκρατίας– ὁ ἐκτουρκισμός τῶν μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν, πραγματοποιεῖται ἢ οἰκειοποίηση τοπικῶν πομάκικων πανηγυριῶν, ἐπινοοῦνται «τουρκικά ἔθιμα» καί μυθικοί «Τουρκοί» τοπικοί ἥρωες, χρηματοδοτοῦνται «ἐπιστημονικές» ἐρευνες γιά τήν «ἀπόδειξη» τῆς τουρκικῆς καταγωγῆς τῶν Πομάκων, διοργανώνονται γιορτές (ὑπενθυμίζω γιά ὅποιον ἐνδεχομένως καί –μᾶλλον φυσιολογικά πλέον μετά τά παραπάνω– τό ξέχασε: ἐντός ἑλληνικοῦ ἐδάφους) πρός τιμήν τῶν Ὀθωμανῶν κατακτητῶν τῆς Θράκης κατά τόν 14ο αἰ.³ Καί ταυτόχρονα βεβαίως ὑπάρχουν βάσιμες ἐνδείξεις (καί ἐνίοτε ἔρχονται στό φῶς καί ἀποδείξεις) ὅτι μέσῳ τῶν μηχανισμῶν

του τό Προξενεῖο μισθοδοτεῖ χιλιάδες ἄτομα γιά τόν ἔλεγχο τῶν μουσουλμανικῶν οἰκισμῶν, δανειοδοτεῖ μειονοτικές ἐπιχειρήσεις καί ἀγορές χριστιανικῶν περιουσιῶν (δέν εἴμαστε...ΣΔΟΕ, ἀλλά τά διακινούμενα ποσά εἶναι τόσο ἰλιγγιώδη, πού ἀποκλείεται φυσικά νά προέρχονται ἀπό ἰδιωτικές τσέπες, ἐνῶ ταυτόχρονα τυγχάνει νά γνωρίζουμε ὅτι ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμός τοῦ Προξενεῖου ὑπερβαίνει τά 20.000.000 εὐρώ!), συντηρεῖ τά (παράνομα) μειονοτικά νηπιαγωγεῖα ἀλλά καί τίς μειονοτικές ἐφημερίδες (πού ἀποτελοῦν βασικούς φορεῖς τοῦ κηρύγματος μίσους κατά τῶν χριστιανῶν, ἀλλά καί μέσα γιά τήν ἐξουθένωση καί τόν ἐκφοβισμό τῶν ὁποίων «ἀντιφρονούντων» Πομάκων ἢ ἄλλων φιλελλήνων μειονοτικῶν).

Γιά νά εἴμαστε ὅμως καί δίκαιοι, εἶναι ἴσως ἀδικο τελικά νά κατηγοροῦμε τήν Τουρκία καί τά ὄργανά της στήν περιοχή γιά ὅλα αὐτά. Ἡ Τουρκία εἶναι ἓνα ὀργανωμένο φασιστικό κράτος, πού ἐπιχειρεῖ νά διαδραματίσει στά Βαλκάνια ἓνα νέου τύπου ὀθωμανικό, αὐτοκρατορικό ρόλο –καί στήν κα-

ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Συμπαρασταθεῖτε στήν προσπάθεια τῆς Κίνησης γιά τήν Ἀπομάκρυνση τοῦ Τουρκικοῦ Προξενεῖου, πού ξεκίνησε στήν Κομοτηνή ἀπό τό σωματεῖο «Ἀντιφωνητής» καί πλέον κλιμακώνεται μέ ἐπιτυχία. Μπεῖτε στήν ἰστοσελίδα τῆς ἐφημερίδας (www.antifonitis.gr) καί στήν εἰδική ἰστοσελίδα πού ἔχει δημιουργηθεῖ (www.proxeniostop.org), ἐνημερωθεῖτε ἀπό τό περιεχόμενο ὑλικό σχετικά μέ τήν παράνομη καί προκλητική δράση τοῦ Προξενεῖου, διαδῶστε το καί στηρίξτε τόν ἀγῶνα μας γιά τή συγκέντρωση ὑπογραφῶν. Ὅποιος θέλει νά ὑπογράψει, μπορεῖ νά τό κάνει εἴτε ἠλεκτρονικά (στήν ἄνω ἰστοσελίδα), εἴτε καί μέ τήν ἀποστολή FAX στό 25310.81536.

3. Στίς 14/6/2009 ὁ πρόξενος Μουσταφά Σαρνίτς παρευρέθη σέ ἐκδήλωση τιμῆς κάποιων τέτοιων...μυθικῶν Τούρκων ἡρώων–κατακτητῶν τῆς Θράκης. Ἐπρόκειτο γιά τή γιορτή «Σαράντα Κουρμπάνια», πού ἐγινε σέ ἀνάμνηση τῶν 40 παλληκαριῶν κάποιου (παγκοσμίως ἀγνωστου) Σουλεϊμάν Πασᾶ, πού ὑποτίθεται ὅτι κατέκτησε τόν 14ο αἰῶνα τήν περιοχή. Αὐτοί λοιπόν οἱ 40 δῆθεν σκοτώθηκαν καί θάφτηκαν τότε στή Θράκη καί τώρα πλέον ἦρθε τό...πλήρωμα τοῦ χρόνου γιά νά τιμηθοῦν, παρουσία τοῦ Τούρκου Προξένου!

τεύθυνση αυτή κάνει βεβαίως πολύ καλά τή δουλειά της.” Αν όμως τώρα κάποιος –μετά από όλα τα προαναφερθέντα– αναρωτιόταν τί κάνει τό ελληνικό κράτος ως αντίδραση, ή απάντηση θά ήταν βεβαίως απίστευτα απλή: απολύτως τίποτε! Καί εκεί είναι πού έντοπίζεται ασφαλώς ή κύρια ευθύνη. Τό μέν επίσημο αθηναϊκό ψευδοκράτος είναι άπλούστατα άνύπαρκτο (άπολύτως συνεπές άλλωστε στόν γνωστό ένδοτικό καί φοβικό ρόλο πού χαρακτηρίζει τή συνολική του έξωτερική πολιτική τών τελευταίων έξι δεκαετιών), οί δέ τοπικοί χριστιανοί πολιτικοί καί πολιτευτές (πλήν έλαχίστων έξαιρέσεων) συμπεριφέρονται ως δουλοπρεπείς θεραπαινίδες τοῦ άφέντη, από τοῦ όποιου τίς διαθέσεις έμφανώς αισθάνονται ότι έξαρτάται ή έκλογή ή ή επανεκλογή τους. Τό έμετικό φαινόμενο τής δημόσιας εμφάνισης δημάρχων καί νομαρχών μαζί μέ τόν Πρόξενο (τόν όποϊον έχουν de facto αναγάγει σέ επίσημο πολιτειακό έταίρο, «νομιμοποιώντας» καθημερινά τήν άκρως έξωθεσμική καί παράνομη δράση του), οί επισκέψεις τους στό Προξενείο, ή παρουσία τους σέ έκδηλώσεις, όπου διακηρύσσεται πανηγυρικά ό κεμαλικός φασισμός, ή συνδιοργάνωση μέχρι καί...φιλανθρωπικών έκδηλώσεων (όπως πολύ πρόσφατα συνέβη⁴), είναι σχεδόν καθημερινό. Καί πέρα

άπ’ όλους αυτούς, ύπάρχει μία τοπική κοινωνία ύπνώπτουσα, πού δέν άγνοεί τό πρόβλημα, αλλά έπιμένει φοβικά νά τό παρακάμπτει, μέσα από τή γνωστή τακτική της στρουθοκαμήλου. Κι όσο για τούς λίγους...άνόητους πού άπομείναμε σ’ αυτόν τόν ένθικά καί πνευματικά άνυδρο τόπο, φωνάζοντας τό αυτόνόητο (ότι δηλαδή ό βασιλιάς είναι γυμνός –όπως καί όλοι οί τουρκόφρονες «χριστιανοί» παρατρεχάμενοί του) καί πασχίζοντας μέ τίς μικρές δυνατόμεις μας νά κρατήσουμε τούς Μήδους στίς Θερμοπύλες, λίγο πριν διαδοῦνε, δέν μάς πειράζει καθόλου πού οί πολλοί μάς θεωροῦν άκραιοίς (έπειδή άπλως τολμοῦμε νά προφέρουμε τή λέξη «Ελλάδα»). Τό γνωρίζουμε καλά ότι «μικρά ζύμη όλον τό φύραμα ζυμοῖ», όπως γνωρίζουμε καί τό ότι οί παρέες μας στήν υπόλοιπη Ελλάδα πληθαίνουν συνεχώς. Είναι αλήθεια όμως ότι στούς χαλεπούς καιρούς πού ζοῦμε καί μέ τά σχέδια τής Νέας Τάξης νά βρίσκονται έν πλήρει έξελίξει, τά πράγματα όσον άφορᾶ όχι μόνο τή Θράκη, αλλά καί τά υπόλοιπα ένθικά μας θέματα (Κύπρος, Αίγαίο, Ψευτομακεδονικό) είναι έξαιρετικά δυσοίωνα. Καί ή κατάσταση ασφαλώς θά επιδεινώνεται όλοένα καί περισσότερο, αν τά θέματα αυτά κάποια στιγμή δέν γίνουν επιτέλους υπόθεση όλων μας...

Αἴσχος!

Κατήγγησαν τό «Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης», όπως τό είχε ζητήσει ό Άμερικανός άχυράνθρωπος τοῦ Ο.Η.Ε. Νίμιτς. Πανηγυρίζουν οί Σκοπιανοί, πού διεκδικοῦν τή Μακεδονία καί οί Τουρκοί, πού διεκδικοῦν τή Θράκη.

4. Έπρόκειτο για φιλανθρωπικό bazaar πού πραγματοποιήθηκε στίς αρχές Οκτωβρίου στό κεντρικό Πάρκο τής Κομοτηνής, μέ στόχο τή συγκέντρωση χρημάτων για τήν οικονομική ένίσχυση τοῦ Νοσοκομείου τής πόλης. Τήν έκδήλωση συνδιοργάνωσαν ή Υπερνομαρχία Έδρου-Ροδόπης, ή Δημαρχία Κομοτηνής, τό Σισμανόγλειο Νοσοκομείο Κομοτηνής καί τό ...Τουρκικό Προξενείο!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

«Μέ ποιο δικαίωμα ό σταθμός της Έκκλησίας πλανᾶ τόν πιστό λαό του Θεού;»

Σέ Δελτίο Τύπου της ΄Ι. Μητρ. Γλυφάδας μέ ήμερομηνία 2 Νοεμβρίου 2009 διαβάζουμε τά εξής: Μέ μεγάλο ένδιαφέρον παρακολουθοῦμε τά νέα προγράμματα του σταθμού της Έκκλησίας της Ελλάδος, πολλά από τά όποια είναι άξιόλογα και έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο. Ο στόχος του «άνοιγματος στην κοινωνία», πού έτέθη από τούς ύπευθύνους του ραδιοφωνικού σταθμού, είναι ένας σημαντικός στόχος, ό όποιος φυσικά μᾶς βρίσκει σύμφωνους –άφοῦ «τό άπρόσληπτον και άθεράπευτον». Ο στόχος όμως αυτός φαίνεται νά έπιτυγχάνεται μέ όρισμένες έκπομπές μόνον. "Άλλες έκπομπές όχι μόνο δέν πραγματοποιοῦν άνοιγμα στην κοινωνία, όχι μόνον δέν προσλαμβάνουν την κοινωνία για νά την Χριστοποιήσουν, νά την εκκλησιαστικοποιήσουν και νά την θεραπεύσουν, αλλά συσχηματίζονται μέ τόν κόσμο και τά προβλήματά του.

Έκφράζουμε την έντονη διαμαρτυρία μας γιατί ό σταθμός της Έκκλησίας της Ελλάδος έφτασε σέ σημείο νά περνᾶ θέσεις άντι-όρθόδοξης, άντι-εκκλησιαστικές και κακόδοξης. Μέ πόση προσοχή έπιλέχθηκαν τά νέα πρόσωπα; Μέ τί κριτήρια κόπηκαν άξιόλογες έκπομπές πού ύπήρχαν στό προηγούμενο πρόγραμμα; Για ποιο λόγο κόπηκαν οί πολύ άξιόλογες και σημαντικές άντιαιρετικές έκπομπές «Έκκλησία και αίρέσεις» και «Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστεως»; Από τίς 126 ώρες πού μεταδίδεται τό πρόγραμμα έβδομαδιαίως, δέν κρίθηκε αναγκαίο νά δοθοῦν 2 ώρες για διαφώτιση του πιστου και μή λαου για αίρέσεις, παραθησκείες και καταστροφικές λατρείες; Δέν

γνωρίζουν οί άρμόδιοι ότι οί γνωστές αίρέσεις στην Ελλάδα σήμερα –χριστιανικές και παραχριστιανικές αίρέσεις, παραθησκευτικές ομάδες και ομάδες άσυμβίβαστες μέ την όρθόδοξη πίστη- ύπερβαίνουν τίς 700; Γιατί στερεΐται ό πιστός λαός της τόσο αναγκαίας σήμερα άντιαιρετικής έννημέρωσης; [...]

Πώς τολμᾶ έκπομπή του σταθμού της Έκκλησίας νά άσχολεΐται μέ ποιο ζώδιο κυριαρχεί κάθε μήνα, άλλη έκπομπή νά μιλά για «ένέργειες» και άλλη έκπομπή νά διαφημίζει φορέα για την προστασία του περιβάλλοντος, ό όποιος προβάλλει οικολογικές ταινίες, ταοϊστικού όμως προσανατολισμού; [...]

Μέ ποιο δικαίωμα ό σταθμός της Έκκλησίας πλανᾶ τόν πιστό λαό του Θεού; Άπαντώντας σέ παράπονα άκροατών, ύπεύθυνος έκπομπής δήλωσε στον άέρα ότι «ό σταθμός της Έκκλησίας δέν έκπροσωπεί την Έκκλησία». Ποιον έκπροσωπεί τότε, άν δέν έκπροσωπεί την Έκκλησία; Μήπως κάποια αίρετική ομάδα; Αυτά τά πράγματα είναι άνεπίτρεπτα, όταν μιλοῦμε για τό σταθμό της Έκκλησίας. "Αν ό σταθμός δέν έκπροσωπεί την Έκκλησία, τότε όφείλει νά αλλάξει όνομα. "Αν έκπροσωπεί την Έκκλησία, τότε έχει χρέος νά βαδίζει σύμφωνα μέ τό ήθος και τά δόγματα της Έκκλησίας, κάνοντας φυσικά «άνοιγμα στον κόσμο» και όχι άνοιγμα σέ κακοδοξίες και αίρέσεις.

Έκ της ΄Ιερᾶς Μητροπόλεως

▼ ▼ ▼

«Παθολογική άρχαιολατρία και σύνδρομο φοβίας»!

Σέ συμπληρωματικό Δελτίο Τύπου της

†Ι. Μητρ. Γλυφάδας με ήμερομηνία 4.11.2009 διαβάζουμε:

89,5. 6 Ὀκτωβρίου, 4-5 μ.μ. π. Παῦλος Κουμαριανός στήν ἐκπομπή του: «Ἡ γλώσσα τῆς Ἐκκλησίας ἀκούγεται στίς μέρες μας **μονότονη καί κουραστική**... Τά ἴδια καί τά ἴδια, ἀπό τό ἴδιο στυλ ἀνθρώπων, μέ τό ἴδιο περιεχόμενο καί τίς ἴδιες ιδέες... ὑποσχέσεις μεταφυσικῆς φυγῆς, ἐσχατολογικῆς ἐκπληξῆς πού καμιά φορά δέν πᾶνε πουθενά... Ἐπιτρέψτε μου νά συνοψίσω τό κατάνημα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας λόγου στή γνωστή παροιμία “παρηγοριά στόν ἄρρωστο μέχρι νά θγεῖ ἡ ψυχή του”... Σήμερα ἴσως μᾶς διακρίνει ἕνα σύνδρομο **παθολογικῆς ἀρχαιολατρίας** ἀπό τή μιᾶ, καί ἀπό τήν ἄλλη σύνδρομο **φοβίας** πρὸς τήν ἀμεσότητα καί διαφάνεια τῆς γλώσσας στή Λατρεία, γι’ αὐτό χρησιμοποιοῦμε τή γλώσσα τήν ἀρχαία, μιᾶ γλώσσα μυστική καί ἀκατανόητη, ἡ ὁποία δημιουργεῖ φραγμούς καί διακρίσεις μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἔχουμε τούς καλλιεργημένους καί μορφωμένους λάτρεις τῆς ἀρχαίας τραγωδίας, πού μέ ἐκλεπτυσμένη αἴσθηση ἀπολαμβάνουν τήν ὁμορφιά τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, πού μόνο ἐκεῖνοι καταλαβαίνουν καί ἀφήνουν τούς ἰδιώτες ξένους πρὸς τήν προσευχή»!

Τά σχόλια καί οἱ κρίσεις δικές σας...

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

▼ ▼ ▼

Τό ραδιόφωνο τῆς Ἐκκλησίας σέ νεοεποχίτικη μετάλλαξη

Στό Ραδιοφωνικό σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 89,5 FM ἐδόθη ἐκπομπή σέ ψυχοθεραπευτή-θεολόγο, ὁ ὁποῖος ἀπό ἐτῶν συνεργάζεται μέ ψυχοθεραπευτικό ἐργαστήριο, τό ὁποῖο προωθεῖ τό διαλογισμό, τή γιόγκα γιά ἐνήλικες καί παιδιά (**ὁμάδα STARKIDS**), τήν ὀλιστική «θεραπευτι-

κή» καί ἀποκρυφιστικές μεθόδους «ψυχοθεραπείας», ὅπως ἡ συστημική ἀναπαράσταση. Τό ψυχοθεραπευτικό αὐτό ἐργαστήριο πού φέρει τόν τίτλο «**Ἐργαστήριο Διερεύνησης Ἀνθρωπίνων Σχέσεων**» (πρόεδρος ἡ κ. Χάρις Κατάκη) διοργανώνει συνέδρια καί ἡμερίδες σέ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καί «τό Μάρτιο τοῦ 2009 διοργάνωσε ἡμερίδα μέ προσκεκλημένο ἀπό τό ἐξωτερικό ψυχίατρο, ὁ ὁποῖος δίδαξε τήν “ἀξία” τῆς γιόγκα, τοῦ διαλογισμοῦ, τοῦ τὰι τσι, τοῦ τσι-κούνγκ καί στή συνέχεια καθοδήγησε διαλογισμό στόν ὁποῖο μετεῖχε τό πολυπληθές ἀκροατήριο ψυχο-ειδικῶν καθώς καί τό μέλος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἡμερίδας καί νῦν συνεργάτης τοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας» (βλ. Δελτίο Τύπου Ἱ. Μητρ. Γλυφάδας 2.11.2009, τό ὁποῖο δημοσιεύσαμε ἀνωτέρω) κ. Γεώργιος Κίσσας. Ὁ κ. Κίσσας –ὅπως ὁ ἴδιος γράφει στό βιβλίο τοῦ Ἐργαστηρίου Διερεύνησης Ἀνθρωπίνων Σχέσεων *Μέ χάριτη καί πνξίδα*– συμβουλεύει ψυχοθεραπευόμενό του νά ἐπιλέξει μεταξύ τοῦ ἴδιου (τοῦ ψυχοθεραπευτῆ) καί τοῦ ἐξομολόγου του: «Ὁ πνευματικός του τοῦ αὔξανε τίς ἐνοχές του ἐνώ ἐγώ προσπαθοῦσα νά τίς μειώσω καί ὁ μόνος τρόπος γιά νά θγοῦμε ἀπό τό ἀδιέξοδο ἦταν νά τοῦ προτείνω νά διαλέξει ἀνάμεσα στους δύο χώρους» (ἐνθ. ἀνωτ., σελ. 200). Οἱ παραγωγοί τῆς ἐβδομαδιαίας ἐκπομπῆς, πού μεταδίδεται κάθε Πέμπτη, κ. Γεώργιος Κίσσας καί κ. Ρένα Γιαλουρίδου καί οἱ καλεσμένοι τους στό σταθμό τῆς Ἐκκλησίας προωθοῦν τή δῆθεν ἀναγκαιότητα τῆς ψυχοθεραπείας καί προβάλλουν τήν ψυχανάλυση καί τά «δόγματά της». Ἀκόμα καί γιά τό προγαμιαῖο σέξ ἀκούσαμε στό σταθμό τῆς Ἐκκλησίας πού «σήμερα θεωρεῖται δεδομένο» (κ. Χάρις Κατάκη 29/10/09). Τέλος, νά σημειωθεῖ ὅτι τόσο ἡ κ. Χάρις Κατάκη ὅσο καί ὁ κ. Γεώργιος Κίσσας δίδασκαν ἐπί σειρά ἐτῶν σέ σεμινάρια τοῦ Κέντρου Μέ-

ριμνας τῆς Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου.

Σημ. «Π»: Ἦδη ἀρκετές Μητροπόλεις, τῶν ὁποίων οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ ἀναμετέδιδαν μέρος τοῦ προγράμματος τοῦ σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προσανατολίζονται νά διακόψουν τήν ἀναμετάδοση. Μερικοὶ ἤδη τό ἔκαναν, ὅπως καί τό alopsis.gr πού διέκοψε τήν ἀναμετάδοση. **Τί λέγει ἄραγε ἡ Ἱερά Σύνοδος γιά ὅλα αὐτά;**

▼ ▼ ▼

Τά δημοσιογραφικά παπαγαλάκια τοῦ οἰκουμενισμοῦ διέστρεψαν τήν συνοδική ἀπόφαση τῆς 16.10.2009

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στή σπουδαία ἀπόφασή της τῆς 16.10.2009, πού ἀναφέρεται στούς διαλόγους μέ τούς ἑτεροδόξους καί εἰδικῶς μέ τούς παπικούς, ὁμιλεῖ καί γιά τήν γνωστή «Ὁμολογία πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», μέ τήν φράση ὅτι θεωρεῖ τό κείμενο αὐτό «ὡς ἐκ περισσοῦ» (ὅτι δηλαδή δέν ἦταν ἀναγκαῖο, ἀφοῦ οἱ ἀρχιερεῖς μας ἐπαγρυπνοῦν γιά τά θέματα τῆς πίστεως). Τά παπαγαλάκια ὁμως τῆς δῆθεν ἐνημέρωσης διέστρεψαν τήν πραγματικότητα καί ἔγραψαν ὅτι ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ἀπεκήρυξε» τό κείμενο αὐτό!

Ἄξιος ὁ μισθός πού παίρνουν ἀπ' αὐτούς πού τούς πληρώνουν!

▼ ▼ ▼

Ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ὑπέρ τῶν μονοφυσιτῶν

«Χριστιανική οἰκογένεια» καί «Ἀρχαῖες Ἀνατολικές Ἐκκλησίες» ὀνόμασε τούς μονοφυσίτες ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος στήν Ἀμερική.

Τό σχετικό ρεπορτάζ τοῦ κ. Νίκου Πα-

παρήστου στήν οἰκουμενιστική ἱστοσελίδα amen.gr ἀναφέρει: «Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἀναφερόμενος στό διάλογο Ὁρθόδοξων- προχαλκηδονίων πρόσθεσε:

“Ὁ Θεολογικός διάλογος μεταξύ τῶν δύο Χριστιανικῶν Οἰκογενειῶν μας -πού εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί οἱ Ἀρχαῖες Ἀνατολικές Ἐκκλησίες- ἔβαλε καί ἐπισημως ἕνα τέλος στίς παρεξηγήσεις τοῦ παρελθόντος...

Δέν εἶναι ἡ θεολογία πού μᾶς χωρίζει. Μᾶλλον, εἴμαστε ἐνωμένοι στή δέσμευσή μας νά θέσουμε τά ποιμαντικά, λειτουργικά, ἐκκλησιαστικά ζητήματα στά ὁποῖα θά οἰκοδομήσουμε τήν ἐνότητά μας ὅλο καί περισσότερο. Ὁ διάλογος πρέπει νά συνεχιστεῖ, καί πρέπει νά συνεχίσουμε νά ἀναζητοῦμε εὐκαιρίες γιά ἀμοιβαία ἀνταλλαγή ἀπόψεων» (σημ. amen.gr: ἀνεπίσημη μετάφραση ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ πρωτοτύπου). Θά πρέπει νά σημειωθεῖ πῶς περισσότερο ἀπό 600 ἄτομα παρακολούθησαν τήν τελετή μεταξύ τῶν ὁποίων Ὁρθόδοξοι Ἱεράρχες καί Ἱεράρχες τῆς Ἀρμενικῆς, Αἰθιοπικῆς καί Συριακῆς Κοινότητας, πρέσβεις καί ὑψηλόβαθμα στελέχη τοῦ ΟΗΕ.»

▼ ▼ ▼

Καταργεῖν παπικοί καί ἀγγλικανοί στή Δύση

Διαβάσουμε στό www.dailymail.co.uk:

Σύμφωνα μέ δημοσίευμα τῆς DailyMail, σέ περίπου 30 χρόνια περισσότερο θά εἶναι οἱ μουσουλμάνοι πού θά πηγαίνουν σέ τζαμιά, παρά οἱ χριστιανοί πού θά ἐκκλησιάζονται!

Τό ἔτος 2035, θά ὑπάρχουν περίπου 1,96 ἑκατομμύρια ἐνεργοί θρησκευόμενοι μουσουλμάνοι στήν Βρετανία, σέ σχέση μέ 1,63 ἑκατομμύρια ἐνεργῶν χριστιανῶν, σύμφωνα μέ ἔρευνα ἑνός θρησκευτικοῦ think-tank.

Ἔως 4.000 ἐκκλησίες θά ἔχουν κλείσει

μέχρι τό 2020, εφόσον συνεχιστεί ή συρρίκνωση του χριστιανικού πληθυσμού, πού μοιάζει αδύνατον νά σταματήσει. Μάλιστα, έντυπωσιακά είναι και τά ποσοστά άθεΐας. Δημοσκόπηση πού έγινε πριν από τρία χρόνια έδειχνε ότι μόλις τό 40% των Βρετανών πιστεύει στον Θεό, ένώ τό 35% άρνείται την ύπαρξή του.

Ή έρευνα πού παρουσίασε τό θρησκευτικό think-tank, μάλιστα αναφέρει ότι ακόμα και οι Ίνδουϊστές θά φτάσουν και θά ξεπεράσουν τους χριστιανούς τό έτος 2050!

▼ ▼ ▼

Μεγάλη «πρόοδος» στή «γηραιά ΄Αλδιώνα»!

Όπως διαβάζουμε στην έφημ. *Espresso* (3.11.2009) ό νυν ύπουργός ΄Εξωτερικών της ΄Αγγλίας, πρώην άγγλικανός έφημέριος, θά είναι τό πρώτο γκέι μέλος του κοινοβουλίου πού θά «παντρευτεί» έντός του κοινοβουλίου.

▼ ▼ ▼

50χρονη διαζευγμένη, έπικεφαλής της Γερμανικής Προτεσταντικής ΄Εκκλησίας

Μεγάλη «πρόοδος» και στή Γερμανία!

Όπως διαβάζουμε στο http://troktiko.blogspot.com/2009/10/50_4273.html

«Μία 50χρονη χωρισμένη, την όποία τά μέσα ένημέρωσης περιγράφουν ως ένα μείγμα Μητέρας Τερέζας και Ντέμι Μούρ χρησιμοποιήκε σήμερα ως ή πρώτη γυναίκα έπικεφαλής της Προτεσταντικής ΄Εκκλησίας στή Γερμανία, ή όποία αριθμεί περίπου 25 εκατ. Καλδινιστές και Λουθηρανούς. Ή 51 έτών... λουθηρανή έπίσκοπος του ΄Αννόδερου Μάργκοτ Κέσμαν, μητέρα τεσσάρων παιδιών, πρόκειται νά διαδεχθεί για μία έξαετή περίοδο τον έπίσκοπο του Βερολίνου Βόλφγ-

κανγκ Χούμπερ, σε μία κρίσιμη καμπή της ΄Εκκλησίας, ή όποία καθημερινά καταγράφει όλο και περισσότερες διαρροές στο ποίμνιό της.

Περίπου 160.000 άνθρωποι είχαν άποσυρθεί από τους καταλόγους της ΄Εκκλησίας τό 2008, έναντι 130.000 τό 2007, ανακοίνωσε ή Γερμανική Προτεσταντική ΄Εκκλησία».

▼ ▼ ▼

΄Ο «πνευματικός» του ΄Ομπάμα προέκυψε όμοφυλόφιλος

Όπως θά θυμάστε, στην τελετή όρκωμοσίας του Χουσεΐν Μπάρακ ΄Ομπάμα μίλησε και προσευχήθηκε κι ένας προτεστάντης «έπίσκοπος», τον όποιο εκάλεσε ό ΄Ομπάμα νά εύλογήσει τό έργο του. Τό όνομά του ήταν Ρόμπινσον. Τώρα λοιπόν μαθαίνουμε ότι εγκατέλειψε τή σύζυγο και τά δύο παιδιά του και έδήλωσε ότι είναι όμοφυλόφιλος. Μάλιστα είπε ότι ή συμμετοχή του στην τελετή προέβαλε την κοινότητα των όμοφυλοφίλων. Μετά πώς νά μήν πέφτει ή δημοτικότητα του ΄Ομπάμα μέ τέτοια εύλογία πού πήρε!

▼ ▼ ▼

Και άγγλικανική ούνια δημιουργεί τό Βατικανό!

Διαβάζουμε στον άξιόλογο ιστότοπο aktines.blogspot.com μέ ήμερομηνία 22.10.2009:

«Ή είδηση ότι πάνω από 40 άγγλικανοί έπίσκοποι, εκατοντάδες ιερείς και μισό εκατομμύριο πιστοί θά ένταχθούν μέσω της άγγλικανικής Ούνίας στον Παπισμό, έπειδή διαφωνούν μέ τίς καινοτομίες της δικής τους όμολογίας, έρχεται νά δώσει ένα ισχυρό μήνυμα στους όρθοδόξους οίκουμενιστές.

Οί άγγλικανοί θά γίνουν άποδεκτοί ως έγγαμοι, άρκεί νά δεχτούν τό “πρωτείο” και τό “άλάθητο” του Πάπα.

Τά αποτελέσματα από την πολύχρονη συμμετοχή της Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στο ΠΣΕ δυστυχῶς δέν ἔχουν κανένα θετικό στοιχείο.

Πόσοι ἑτερόδοξοι πείστηκαν ἀπό τή δική μας μαρτυρία μέσα στό ΠΣΕ γιά νά ἐνταχθοῦν στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας;

Ἡ εἶδηση ἀναφέρει:

Ἐνοσίχθων τοῦ Πάπα στοῦς Ἀγγλικανούς ΡΩΜΗ. Σέ ἄνοιγμα πρὸς τήν Ἀγγλικανική Ἐκκλησία προχωρεῖ τό Βατικανό. Ἡ Ἁγία Ἐδρα ἐνέκρινε ἔγγραφο σύμφωνα μέ τό ὅποιο διευκολύνονται οἱ Ἀγγλικανοί –ἀκόμη καί οἱ ἔγγαμοι Ἀγγλικανοί ἱερεῖς– πού ἐπιθυμοῦν νά ἐνταχθοῦν στήν Καθολική Ἐκκλησία.

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Πάπα Βενεδίκτου ΙΣΤ΄ κρίνεται ἰδιαιτέρως σημαντική, δεδομένου ὅτι ἡ ἀγγλικανική κοινότητα, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ τουλάχιστον 70 ἑκατομμύρια πιστοῦς στόν κόσμον, ἦταν ἐπί σειρᾶ ἐτῶν δυσσαρεστημένη ἐξαιτίας τῆς στάσης τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντί της.

Ἐνοσίχθων τῶν ἐπικρίσεων τῶν Καθολικῶν ἐναντι τῶν Ἀγγλικανῶν ἦταν, μεταξύ ἄλλων, ζητήματα ὅπως ἡ χειροτονία γυναικῶν καί ἡ ἀποδοχή τῶν ὁμοφυλόφιλων ἐπισκόπων.

Τό Βατικανό τονίζει ὅτι θά δημιουργηθεῖ συγκεκριμένη θρησκευτική δομή*, μέσω τῆς ὁποίας θά μποροῦν οἱ Ἀγγλικανοί, εἴτε ὡς ἄτομα εἴτε ὡς ὁμάδες, νά ἐντάσσονται στήν Καθολική Ἐκκλησία, ἐνῶ ταυτόχρονα θά ἔχουν τή δυνατότητα νά διατηροῦν καί ὀρισμένες ἀπό τίς παραδόσεις τους. Θά μποροῦν νά διατηροῦν τό δικό τους τελετουργικό καί νά ἐκλέγουν τόν δικό τους ἱεράρχη ἀπό τόν ἀγγλικανικό κλήρο».

* **Σημ. «Π»:** δηλαδή ἀγγλικανική Οὐνία!

v v v

Διαλύουν τίς εὐρωπαϊκές κοινωνίες

μέσα ἀπό τίς ἀποφάσεις τοῦ «Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων»

Τό «Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων» ἔκρινε γιά τήν Ἰταλία (Ὀκτώβριος 2009) ὅτι πρέπει νά φύγει ὁ Ἐσταυρωμένος ἀπό τίς σχολικές αἴθουσες. Καί ἡ Ἰταλίδα ὑπουργός Παιδείας Μαριαστέλα Τζελμίνι δήλωσε: «κανέναν καί πολύ περισσότερο ἕνα εὐρωπαϊκό ἰδεολογικό δικαστήριο δέν θά καταφέρει νά καταργήσει τήν ταυτότητά μας» (βλ. enet.gr, 3.11.2009).

Νά δοῦμε πόσοι δικοί μας θά βροῦν τό θάρρος γιά μιὰ παρόμοια ἀπάντηση, ὅταν τό θέμα θά ἔρθει καί ἐδῶ.

v v v

Ἐβραία ὑφυπουργός στό Ὑπουργεῖο Παιδείας

Ὅπως διαβάζουμε στό SKEFTOMASTE-ELLHNNIKA.GR ἡ ὑφυπουργός Παιδείας (τό «Ἐθνικῆς» καταργήθηκε) κ. Κάλερ-Χριστοφιλοπούλου εἶναι ἑβραία στό θρήσκευμα.

Καλή ἐπιλογή τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ γιά ἕνα ὑπουργεῖο πού δάσει τοῦ συντάγματος ἔχει ὡς στόχο τήν προαγωγή τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καί τῆς χριστιανικῆς πίστεως (ἄρθρο 16). Ὑπό τήν καθοδήγηση τῆς ὑπουργοῦ Ἄννας Διαμαντοπούλου θά παραχθεῖ ἄριστο ἔργο. Ὡς γνωστόν ἡ κ. Διαμαντοπούλου εἶχε ταχθεῖ πρό ἐτῶν ἐπίσημα ὑπέρ τῆς καθιερώσεως τῆς ἀγγλικῆς ὡς δευτέρας ἐπίσημης γλώσσας στήν Ἑλλάδα.

v v v

Μαζί μέ τόν Δημητριάδος τιμήθηκε καί ὁ Πέτρος Κυριακίδης ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο

Ὅπως διαβάζουμε στό troktiko.blogspot.

com, σέ ἐκδήλωση πού πραγματοποιήθηκε στίς 27 Ὀκτωβρίου 2009, γιά τά δεκάχρονα τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τιμώμενο πρόσωπο ἦταν τελικῶς ὁ κ. Πέτρος Κυριακίδης (στόν ὁποῖο εἶχαμε ἀναφερθεῖ παλαιότερα). Ὁ κ. Κυριακίδης, ὁ ὁποῖος χρηματοδότησε τόν τιμητικό τόμο γιά τήν δεκαετία ἀρχιερατείας τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος, τιμήθηκε παρασημοφορηθεῖς ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο «γιά τήν προσφορά του στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἐκδόσεων». Ὁ κ. Πέτρος Κυριακίδης ὡς γνωστόν ἀγόρασε τούς τελευταίους μήνες, ἐκτός τῶν ἄλλων, τίς ἐκδόσεις «Ἀκρίτας», ἐφημερίδες ὅπως ἡ *Espresso* καί ἡ *Σφήνα* καί ραδιοφωνικούς σταθμούς, ὅπως ὁ Flash κ.ἄ..

▼ ▼ ▼

Νεοταξίτες τραμποῦκοι ἔκαψαν τό *Ρεσάλτο*

Στίς 22 Σεπτεμβρίου 2009 μέρα-μεσημέρι στό γκέττο τῶν Ἐξαρχείων, ὅπου δέν πατᾶ ἡ ἀστυνομία, 50 κρονοφόροι νεοταξίτες τραμποῦκοι ἔκαψαν τά γραφεῖα τοῦ ἀντινεοταξικού περιοδικοῦ *Ρεσάλτο*. Θυμούμαστε τόν Χάινε πού ἔγραψε «Ὅπου καῖνε βιβλία, καῖνε στό τέλος καί ἀνθρώπους».

Οἱ τάχα ἀντιεξουσιαστές καί δῆθεν ὑπερασπιστές τῶν δικαιωμάτων τῶν μεταναστών ἔκαναν «ἐπαγγελματική δουλειά», πού μᾶλλον παραπέμπει ἄλλοῦ: Στά ἀφεντικά πού ἐνοχλοῦνται ἀπό φωνές ἀμφισβήτησης σάν κι αὐτή τοῦ *Ρεσάλτο*.

Ἦς μή ματαιοπονοῦν ὁμως. Ὅ,τι δέν μᾶς σκοτώνει, μᾶς κάνει δυνατώτερους!

▼ ▼ ▼

Νέο «θαῦμα» τῆς Ἐλευθεροτυπίας

Σέ φύλλο τῆς *Ἐλευθεροτυπίας* (Σεπτέμ-

βριος 2009) μαζί μέ τό ἀφιέρωμα στή γενεοντία τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ μοιραζόταν καί DVD πού ἐξυμνοῦσε τόν σφαγέα τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ!

▼ ▼ ▼

Ἀρχιεπίσκοπος Πολωνίας: Δῶρο τοῦ Θεοῦ οἱ δογματικές διαφορές!

Διαβάζουμε στή γερμανική ἐφημερίδα Rheinpfalz (12.10.2009) ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος Πολωνίας κ. Σάβδσας κατά τήν πρόσφατη ἐπίσκεψή του στή Γερμανία, ὅπου συναντήθηκε μέ παπικούς ἐκκλησιαστικούς ἀξιωματούχους, εἶπε ὅτι οἱ δογματικές μας διαφορές [μεταξύ Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν] «εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ γιά νά ἀνακαλύψουμε τήν πολυμορφία τοῦ κόσμου»!

Φαντασθεῖτε ὁ Μέγας Ἀθανάσιος νά ἐξέφραζε τή χαρά του, διότι ἡ «δογματική διαφορά» μεταξύ Ὁρθοδόξων καί Ἀρειανῶν (δηλαδή ἡ αἵρεση τῶν Ἀρειανῶν) ἦταν «δῶρο τοῦ Θεοῦ», δηλαδή μεγάλη εὐλογία! Φαντασθεῖτε τό ἴδιο νά ἔλεγε ὁ Ἅγιος Κύριλλος γιά τήν αἵρεση τοῦ Νεστορίου, ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής γιά τήν αἵρεση τῶν μονοθελητῶν, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς γιά τίς παπικές αἱρέσεις πού προέβαλλε ὁ Βαρλαάμ ὁ Καλαβρός κ.ο.κ!

Φαίνεται ὅτι τρελλαθήκαμε τελείως!

▼ ▼ ▼

Οὐνίτικες κινήσεις Βουλγάρου ἐπισκόπου

Ἀπό τό ἀξιόλογο aktines.blogspot.com μέ ἡμερομηνία 27.10.2009 μεταφέρουμε καί τά ἐξῆς:

«Πόλη τοῦ Βατικανοῦ. Ὁ Ὁρθόδοξος Βούλγαρος ἐπίσκοπος Τύχων, ἐπικεφαλῆς τῆς ἐπισκοπῆς γιά τήν Κεντρική καί Δυτι-

κή Ευρώπη του Πατριαρχείου της Βουλγαρίας, δήλωσε στον Πάπα, ότι “ό θεολογικός διάλογος πού έγινε στην Κύπρο είναι σίγουρα σημαντικός” και ότι “Πρέπει να βρούμε την ένότητα, τό συντομότερο δυνατό”. “Η Καθολική Έκκλησία δέν θά γίνει Όρθόδοξη, ούτε τό αντίθετο, αλλά πρέπει τό συντομότερο να προσεγγίσουμε στό Θυσιαστήριο από κοινού”. Αὐτά ἀπό τήν ἐπίσημη ἐφημ. τοῦ Βατικανοῦ *L' Osservatore Romano*.

Σημ. «Π»: Ἀκολουθεῖ στήν ἱστοσελίδα βίντεο πού δείχνει τόν Ὁρθόδοξο ἐπίσκοπο νά γονατίζει, νά κάνει μετάνοια καί νά φιλά τό χέρι τοῦ Πάπα!

Ἀπορία «Π»: Μήπως ὄλοι αὐτοί φοιτοῦν

σέ κανένα ταχύρρυθμο σεμινάριο, ὅπου διδάσκονται τή νεοεποχίτικη θεωρία τῆς «ένότητας στή διαφορετικότητα», πού προέδωλε γιά πρώτη φορά ὁ Ἰνδός γκουρού Βιβεκανάντα στό «Α΄ Κοινοβούλιο τῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου» στό Σικάγο πρὶν ἀπό 110 χρόνια; (βλ. τ. 64 «Π», σσ. 10-11, ὅπου παρατίθενται γιά συγκριτική μελέτη οἱ ἀπόψεις τοῦ Βιβεκανάντα –δηλαδή τῆς «Νέας Ἐποχῆς»– καί οἱ πανομοιότυπες ἀπόψεις τοῦ καρδινάλιου Κάσπερ γιά ένότητα μέσα στήν ποικιλία). Τώρα ἔρχονται νά προστεθοῦν καί ὁ Βούλγαρος ἐπίσκοπος Τύχων καί ὁ Πολωνός Ἀρχιεπίσκοπος Σάββας.

Φυλαχθεῖτε ἀπό τή συγκρητιστική νεοεποχίτικη πνευματική πανούκλα!

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση — Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 7 λίρες Κύπρου

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. – FAX: 2310.462.562

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.